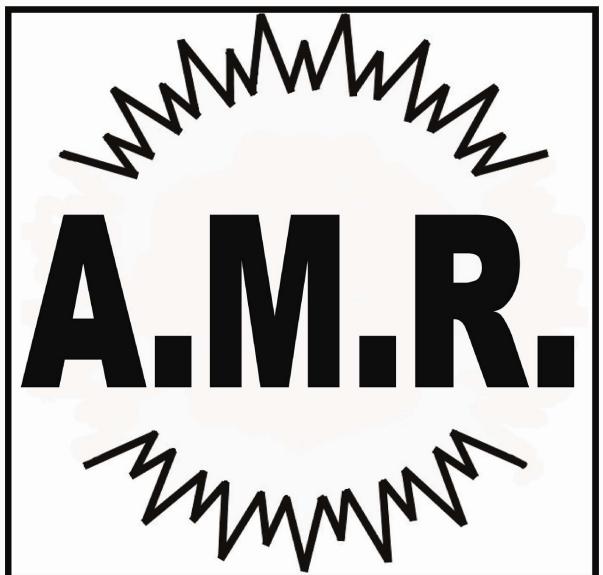

МАСЕДОНЕАНУЛ МАКЕДОНЕЦОТ

*Asociația Macedonenilor din România
Друштвото на Македонците од
Романија*

Година XXII- 252-254 број - 25 Септември 2022
Anul XXII - Numărul 252-254 - 25 Septembrie 2022

ИСТОРИСКИ НАСТАН ВО ЦРКВАТА НА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА - АВТОКЕФАЛНОСТ И ДАВАЊЕ НА ТОМОСОТ

Поглаварите и архиереите на Православната црква на Србија и Православната црква на Република Северна Македонија отслужија богослужба во четврток, 19 мај 2022 година во Црква „Св. Сава“ во Белград, Србија, во знак на обновување на литургиското и канонско заедништво по 55 години разделба.

Патријархот Српски г.г. Порфириј ја чиноначалствуваше Светата Литургија заедно со Архиепископот Охридски г.г. Стефан, поглаварот на Православната црква на Северна Македонија.

„Господ, Кој создаде сè, заповеда „сите

EVENIMENT ISTORIC ÎN BISERICA MACEDONIEI DE NORD - AUTOCEFALIE ȘI ACORDAREA TOMOSULUI

Întâistătătorii și ierarhii Bisericii Ortodoxe a Serbiei și ai Bisericii Ortodoxe din Republica Macedonia de Nord au coliturghisit joi 19 Mai 2022 la Catedrala „Sf. Sava” din Belgrad, Serbia, în semn de restabilire a comuniunii liturgice și canonice după 55 de ani de despărțire.

Patriarhul Porfirie al Serbiei a oficiat Sfânta Liturghie împreună cu Arhiepiscopul Ștefan al Ohridului, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe din Macedonia de Nord.

„Domnul, care a creat totul, a poruncit ca «toți să fie una», a spus Patriarhul Serbiei cu prilejul coliturghisirii.

„Iar pentru a fi una, oamenii trebuie să fie

да бидат едно“, рече Патријархот Српски по повод сослужението.

„И за да бидат едно, луѓето мора да бидат заедно со другите. Тие мора да бидат заедница на љубов заснована на Словото Божјо, заснована на Самиот Бог, на Живиот Христос. Тогаш сите ќе бидат едно! Ова е она што Бог го сака од нас! Ако ние, луѓето, сме едно, тогаш сè е едно, тогаш има само една Црква - и една е таа, затоа што Господ, Главата на Црквата, е Еден!“

Патријархот Порфириј рече дека прекинот на заедништвото со Охридската архиепископија е длабока и болна рана и дека нејзиното заздравување е чудо што се случува пред нашите очи преку Божјото дело.

„Како што нема ништо што ние, луѓето, самите можеме да го излечиме, така, особено во Телото Христово, раната не може да се залечи само со нашите сопствени сили. Затоа велам дека раната е залечена и дека е чудо — чудо Божјо. Тоа е дар од Бога, браќа и сестри!“

Неговото Блаженство рече и дека оваа рана имаше и педагошка улога. „Разбравме

împreună cu ceilalți. Ei trebuie să fie o comunitate de iubire bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu, bazată pe Dumnezeu însuși, pe Hristosul cel Viu. Atunci toată lumea va fi una! Asta vrea Dumnezeu de la noi! Dacă noi, oamenii suntem una, atunci totul este una, atunci există o singură Biserică – și una este pentru că Domnul, Capul Bisericii, Unul este.“

Patriarhul Porfirie a spus că ruperea comuniunii cu Arhiepiscopia Ohridului a fost o rană adâncă și dureroasă și că vindecarea ei este o minune care se petrece sub ochii noștri prin lucrarea lui Dumnezeu.

„Așa cum nu există nimic pe care noi, oamenii, să-l vindecăm prin noi însine, tot așa, mai ales în Trupul lui Hristos, rana nu poate fi vindecată doar cu puterile noastre. De aceea spun că rana s-a vindecat și că este o minune – o minune a lui Dumnezeu. Este un dar al lui Dumnezeu, frați și surori!“

Preafericirea Sa a mai spus că această rană a avut un și un rol pedagogic. „Am înțeles că rana a fost provocată de acțiunile noastre, așa că ne-am întors la Domnul, la Sfântul Sava și la toți sfinții Bisericii noastre, ca să facă ceea ce nu

дека раната е предизвикана од нашите постапки, па се обративме кон Господа, кон Свети Сава и кон сите светци на нашата Црква, да го направат она што не можевме да го направиме. И во моментот кога помислившме, такво чудо се случи неочекувано!"

"Среќни сте, браќа архиепископи, браќа и сестри, нашата денешна радост е неизмерна, изобилна, зашто таа е радост на Божјата љубов, затоа што е радост на Божјата благодат! Ние сме едно во Христа, едно во Црквата!", рече Патријархот Српски.

Архиепископот Охридски г.г. Стефан за сослужението рече дека: „овој денешен чин кој ја потврди љубовта кон единството во Црквата и одлуките на двете сестрински Цркви е незаменлив лек кој ја лекува раната на телото на Црквата, бидејќи кога член страда, сите страдаат со него“.

„Му благодариме на Бога што не преку нашата заслуга, туку преку Неговата помош, ни беше чест да бидеме во заедница и братство и да учествуваме во дело за кое веруваме дека е богоугодно и ќе остане во историјата на Црквата“, додаде Поглаварот на Православната Црква од Северна Македонија.

„Единството воспоставено меѓу нашите две Цркви, а со тоа и со сите помесни православни цркви, е настан на кој се радуваат и Свети Климент Охридски и Свети Сава Српски и сите светци Божи, затоа што гледаат дека се радуваме, дека се усвршуваате, дека се тешиме, дека исто мислим и живееме во

puteam face. Си, în momentul în care ne-am gândit, o astfel de minune s-a întâmplat pe neașteptate!"

„Fericiti suntem, frați arhiepiscopi, frați și surori, bucuria noastră de astăzi este nemăsurată, din belșug, pentru că este bucuria dragostei lui Dumnezeu, pentru că este bucuria harului lui Dumnezeu! Suntem una în Hristos, una în Biserică!", a mai spus Patriarhul Serbiei.

Arhiepiscopul Štefan al Ohridului a spus despre coliturgisire că „acest act de astăzi, care a confirmat dragostea pentru unitate în Biserică, și hotărârile celor două Biserici surori, este un medicament de neînlocuit, care vindecă rana de pe trupul Bisericii, pentru că atunci când un mădular suferă, toate suferă alături de el”.

„Îi mulțumim lui Dumnezeu că nu prin meritul nostru, ci prin ajutorul Lui, am fost onorați să fim în unire și frățietate și să participăm la o lucrare care credem că este plăcută lui Dumnezeu și va rămâne în istoria Bisericii”, a adăugat Întâistățitorul Bisericii Ortodoxe din Macedonia de Nord.

„Unitatea stabilită între cele două Biserici ale noastre, și astfel cu toate Bisericile Ortodoxe locale, este un eveniment de care se bucură și Sf. Clement de Ohrid și Sf. Sava al Serbiei și toți sfintii lui Dumnezeu, pentru că văd că ne bucurăm, că ne desăvârşim, că ne mângâiem unii pe alții, că gândim la fel și trăim în pace și iubire”, a mai spus Arhiepiscopul Štefan al Ohridului.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Sârbe a anunțat restaurarea comuniunii euharistice cu Arhiepiscopia Ohridului – Biserica Ortodoxă din

мир и љубов", додаде Архиепископот Охридски г.г. Стефан.

Светиот Синод на СПЦ најави обновување на евхаристиското заедништво со Охридската архиепископија - Православната црква од Република Северна Македонија.

Синодот на Српската црква соопшти дека ќе се консултира со другите автокефални православни цркви за утврдување на конечниот статус и името на Православната црква во Република Северна Македонија.

Патријархот Порфириј: Светиот Синод едногласно одговори на барањето на „Македонската православна црква - Охридска архиепископија“ и ја призна нејзината автокефалност.

Прогласувањето на Црквата за автокефална претставува еден од најзначајните дела за целата Црква, бидејќи автокефалноста предизвикува суштинска промена во црковните односи во православието.

Чинот на прогласување на автокефалноста на Црквата подразбира влегување во акција на три фактори: Црквата која ја бара својата автокефалност, мајката Црква од која до сега зависела и Црквата во целина.

На 24 мај 2022 година, по Светата Литургија за празникот Свети Кирил и Методиј, одржана во соборниот храм Свети Климент Охридски во Скопје, Поглаварот на Српската православна црква одржа свечен говор.

Republica Macedonia de Nord.

Sinodul Bisericii Sârbe a transmis că se va consulta cu celelalte Biserici Ortodoxe Autocefale pentru a stabili statutul final și denumirea Bisericii Ortodoxe din Republica Macedonia de Nord.

Patriarhul Porfirie: Sfântul Sinod a răspuns în unanimitate la cererea "Bisericii Ortodoxe Macedonene – Arhiepiscopia de Ohrid" și i-a recunoscut autocefalia.

Proclamarea unei Biserici ca autocefala reprezintă unul din cele mai însemnante acte pentru întreaga Biserică, întrucât prin autocefalie se produce o schimbare esențială în relațiile bisericești din cadrul ortodoxiei. Actul de proclamare a autocefaliei unei Biserici, presupune intrarea în acțiune a trei factori: a Bisericii care își reclamă autocefalia, a Bisericii mame de care a depins până acum, și a Bisericii în totalitatea ei.

În ziua de 24 mai 2022, după Sfânta Liturghie la sărbătoarea Sfintilor Chiril și Metodiu săvârșită la catedrala Sfântului Climent de Ohrid din Skopje, Întâistățitorul Bisericii Ortodoxe Sârbe a ținut un discurs solemn. În discursul său, Patriarhul Porfirie a spus că Sfântul Sinod al Episcopilor a răspuns în unanimitate la cererea "Bisericii Ortodoxe Macedonene – Arhiepiscopia Ohridului" și i-a recunoscut statutul de autocefalie.

"Cu puțin timp în urmă am văzut bucurie și dragoste în ochii fiecăruia dintre voi! Simt obligația și datoria atât față de mine, cât și față de ierarhii Bisericii Sârbe, iar aceasta înseamnă că am depășit ispita și suntem acum uniti. Acum vreau să

Патријархот Порфириј во својот говор рече дека Светиот Архиерејски Синод едногласно одговорил на барањето на „Македонската православна црква - Охридска архиепископија“ и ѝ го признал статусот на автокефалност.

„Пред малку видов радост и љубов во очите на секој од вас! Чувствувам обврска и должност и кон себе и кон хиерархиите на Српската црква, а тоа значи дека го надминавме искушението и сега сме обединети. Сега сакам да ви кажам една добра вест! Светиот Синод на Српската црква одговори на барањето на Македонската црква и едногласно одлучи да го признае нејзиниот статус на автокефалност“, рече Патријархот Порфириј.

По објавата на Патријархот Порфириј, зазвонија камбаните на црквата Свети Кирил и Методиј, а во црквата се слушна експлозија од аплауз.

Архиерејскиот Синод на Српската православна црква го овласти Светиот Синод во соработка со Македонската црква да ги реши техничките детали, по што ќе биде објавена одлуката со соодветниот текст за

vă anunț o veste bună! Sfântul Sinod al Bisericii Serbiei a răspuns solicitării Bisericii Macedonene și a decis în unanimitate să-i recunoască statutul de autocefalie", a spus Patriarhul Porfirie.

După anunțul Patriarhului Porfirie, au sunat clopoțele catedralei Sfintilor Chiril și Metodiu și în catedrală s-a auzit o explozie de aplauze.

Sinodul Arhieresc al Bisericii Ortodoxe Sârbe a autorizat Sfântul Sinod, în cooperare cu Biserica Macedoneană, să rezolve detaliile tehnice, după care va fi anunțată decizia cu textul respectiv de autocefalie. După aceea, alte Biserici Autocefale vor fi informate despre această decizie.

Tomosul de independentă a Bisericii Macedonene a fost acordat Arhiepiscopului Stefan de către Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Sârbe în catedrala din Belgrad.

În ziua de 5 iunie 2022, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Sârbe Patriarhul Porfirie i-a înmânat conducătorului Bisericii Macedonene Arhiepiscopului Stefan Tomosul de autocefalie a Bisericii Macedonene, a transmis site-ul oficial al Bisericii Ortodoxe Sârbe.

Patriarhul Porfirie a condus Sfânta Liturghie în catedrala Sfântul Arhanghel Mihail din Belgrad.

автокефалност. Потоа за оваа одлука ќе бидат известени и другите автокефални цркви.

Томосот за независност на Македонската црква на Архиепископот Стефан му го додели поглаварот на Српската православна црква во црквата во Белград.

На 5 јуни 2022 година, поглаварот на Српската православна црква, Патријархот Порфириј, му го врачи Томосот за автокефалност на Македонската црква на поглаварот на Македонската црква, Архиепископот Стефан, објави официјалната веб-страница на Српската православна црква.

Патријархот Порфириј ја водеше Светата Литургија во црквата Свети Архангел Михаил во Белград. Заедно со него сослужија и поглаварот на Македонската црква, Архиепископот Охридски и Македонски г.г. Стефан, како и архиереи и свештеници на Српската и Македонската црква.

На крајот од светата Литургија, Неговата Светост Патријархот Српски г.г Порфириј на Архиепископот Стефан му го врачи Томосот кој ја потврдува автокефалноста на Македонската православна црква - Охридска архиепископија.

Фото: Српската Патријаршија
Даниел Константин Симерија

Împreună cu el au coliturghisit Întâistătătorul Bisericii Macedonene Arhiepiscopul Ștefan al Ohridului și Macedoniei, precum și ierarhi și clerici ai Bisericii Sârbe și Macedonene.

La finalul Sfintei Liturghii, Santitatea Sa Patriarhul Porfirie al Serbiei i-a oferit Arhiepiscopului Ștefan Tomosul care confirmă autocefalia Bisericii Ortodoxe Macedonene – Arhiepiscopia de Ohrid.

Foto Credit: Patriarhia Serbiei
Daniel Constantin Simeria

ПОЛАГАЊЕ ВЕНЦИ СВЕЖО ЦВЕЌЕ

Ден на хероите, ден кој заедно го славиме со еден од најважните христијански празници, Вознесението Господово, кое ни дава можност со длабока благодарност да се потсетиме на сите оние кои со своите животи ги бранеа единството, независноста и суверенитетот на земјата, хероите, војниците од сите времиња и од сите места, кои се жртвуваа на боиштата, во логорите и во затворите за одбрана на татковината и верата на прадедовците, за обединувањето на нацијата, слободата и достоинството на народот.

На Вознесението Господово, секоја година сме поканети да бидеме заедно во духот на молитвата, славејќи Го Спасителот Христос за Неговото Вознесение на небото и молејќи Го да ги задржи со Него, во Царството на светлината, оние кои на земјата се бореле во добрата борба до степен на целосна жртва за својата вера и татковина.

Во Карансебеш, Денот на хероите беше одбележан со серија демонстрации и

DEPUNERE DE COROANE LA ZIUA EROILOR

Ziua Eroilor, zi pe care o celebrăm odată cu una dintre cele mai importante sărbători creștine, Înălțarea Domnului, care ne oferă prilejul de a ne reaminti, cu profundă recunoștință, de toți cei care au apărat cu propria lor viață unitatea, independența și suveranitatea țării noastre, eroii, ostașii și din toate timpurile și din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, libertatea și demnitatea poporului.

La Înălțarea Domnului, suntem invitați în fiecare an să fim împreună în duhul rugăciunii, slăvind pe Mântuitorul Hristos pentru Înălțarea Sa la Cer și rugându-L să îl țină alături de El, în Împărația Luminii, pe cei care, pe Pământ, au purtat lupta cea bună până la jertfă deplină pentru credința și patria lor.

În Caransebeș, Ziua Eroilor a fost marcată de o serie de manifestări și depuneri de coroane și flori la Monumentul eroilor militari căzuți în misiune.

Așadar, în semn de respect pentru eroii patriei și a apărătorilor Ortodoxiei a avut loc o

положување венци и цвеќиња на Споменикот на воените херои паднати во мисијата.

Така, во знак на почит кон хероите на татковината и бранителите на православието, се одржа панихида на која положија венци од присутните официјални лица но и од Друштвото на Македонците од Романија.

Денот на хероите, национален празник на романскиот народ, се слави секоја година на Денот на Вознесението, голем христијански празник, кој го одбележува вознесувањето на Исус Христос на небото, 40 дена по Воскресението.

Во Мехадика се служеше Богослужение Вознесение Господово, потоа, регионалниот менаџер заедно со месниот свештеник и дел од членовите на Друштвото на Македонците од Романија, положија венци во знак на почит и благодарност на Споменикот на загинатите херои во борбата за одбрана на државата и слободата на народот.

Оана Марија Симерија

АКТИВНОСТИ ОРГАНИЗИРАНИ ОД ЧЛЕНОВИТЕ НА Д.М.Р. ТЕМИШVAR: КУРСЕВИ ПО МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК, ГАСТРОНОМСКИ МАКЕДОНСКИ ТРАДИЦИИ И РАБОТИЛНИЦИ ЗА ТВОРЕШТВО И СЛИКАРСТВО

Курсеви по македонски јазик, творечки работилници, но и македонски гастрономски традиции се само дел од акциите организирани неодамна во Д.М.Р. Темишвар.

Членовите на Д.М.Р. и големи и мали, учествуваа во голем број во активностите на Друштвото.

Во седиштето во Темишвар редовно се организираат курсеви по македонски јазик, а бројот на заинтересирани е голем.

„Се радуваме дека имаме можност да правиме вакви курсеви. Тие се многу практични. Атмосферата е релаксирачка и секој учи со свое

slujbă de pomenire la finalul căreia s-au depus coroane din partea oficialităților prezente, dar și din partea Asociației Macedonenilor din România.

Ziua Eroilor, sărbătoare națională a poporului român, este celebrată în fiecare an, de Ziua Înălțării Domnului, mare sărbătoare creștină, care marchează înălțarea la cer a lui Iisus Hristos, la 40 de zile după Înviere.

În localitatea Mehadița a avut loc slujba Înălțării Domnului, apoi, managerul zonal împreună cu preotul localității și o parte dintre membrii Asociației Macedonenilor din România au depus în semn de respect și prețuire coroane la monumentul eroilor căzuți în lupta pentru apărarea țării și a libertății poporului.

Oana Maria Simeria

ACȚIUNI ORGANIZATE DE MEMBRII AMR TIMIȘOARA, ÎN ULTIMA PERIOADĂ: CURSURI DE LIMBĂ MACEDONEANĂ, TRADIȚII GASTRONOMICE MĂCEDONENE ȘI ATELIERE DE CREAȚIE ȘI PICTURĂ

Cursuri de limbă macedoneană, ateliere de creație și pictură, dar și tradiții gastronomice macedonene sunt doar câteva dintre acțiunile organizate în ultima perioadă la AMR Timișoara.

Membrii AMR, atât cei mari, cât și cei mai mici, au participat în număr mare la activitățile Asociației.

Cursurile de limbă macedoneană sunt organizate periodic la sediul din Timișoara, iar numărul celor interesați este unul mare.

“Ne bucurăm că avem ocazia să facem astfel de cursuri. Sunt foarte practice. Atmosfera este relaxantă și fiecare învață în ritmul lui, iar asta este cel mai important că nu se pune presiune pe nimeni”, spune Marcela Man, membru AMR Timișoara.

Chiar și așa, cele mai de succes sunt acțiunile cu temă gastronomică. În special doamnele sunt cele interesate de rețetele tradiționale. Acestea nu ratează nicio ocazie de a încerca noi preparate din noul volum de rețete, iar degustatorii nu pot fi decât încântați de rezultate.

тимпо, а тоа е најважно да не се врши притисок врз никого.", вели Марчела Ман, член на А.М.Р. Темишвар.

И покрај тоа, најуспешни се акциите со гастрономска тема. Членките на ДМР особено се заинтересирани за традиционални рецепти. Македонките имаат можност да пробаат нови јадења од новиот том за рецепти, а дегустаторите можат само да бидат задоволни од резултатите.

„Македонската кујна е вкусна и би било штета да ја изгубиме. Затоа, секогаш кога имаме можност да пробаме нови јадења, многу сум возбудена. Едвај чекам да стигнеме во Македонија за да ги купиме зачините кои сепак и даваат вкус на јадењето. Многу од рецептите што ги пробав овде и беа успешни во дегустација, ги зготвив и дома“, вели Ана Велеа.

А бидејќи акциите што ги организира Д.М.Р. се и за возрасни и за деца, имаше и работилници за сликарство и творештво.

Додека најмалите ги покажуваат своите таленти како тие најдобро си знаат, повозрасните, средношколците, ги демонстрираат своите вештини во техничко и слободно цртање.

Друга акција организирана во седиштето на Д.М.Р. Темишвар - „Престижни македонски личности“ - претставуваше можност да се разгледаат најпечатливите македонски личности. Во оваа прилика сите тие направија навраќање во времето и научија голем број интересни работи за македонската култура, од минатото до денес.

Акциите организирани од Д.М.Р. ќе

"Bucătăria macedoneană este delicioasă și ar fi păcat să se piardă. Așa că de câte ori avem ocazia să încercăm noi preparate, sunt foarte încântată. Abia aştept să ajungem în Macedonia să cumpărăm condimentele care până la urmă dau gust mâncării. Multe dintre rețetele pe care le-am experimentat aici și au avut succes la degustare, le-am gătit și acasă", spune Ana Velea.

Si pentru că acțiunile organizate de AMR sunt atât pentru cei mari, cât și pentru cei mici, nu au lipsit nici atelierele de pictură și desen.

În timp ce micuții își etalează talentele cum știu ei mai bine, cei mai mari, elevii de liceu, își demonstrează abilitățile la desen tehnic și liber.

O altă acțiune organizată la sediul AMR Timișoara - "Personalități macedonene de prestigiu" – a reprezentat o ocazie de a trece în revistă cele mai remarcante personalități macedonene. Cu această ocazie, cu toții au făcut o incursiune în timp și au putut afla o serie de lucruri interesante despre cultura macedoneană, din trecut și până în prezent.

Acțiunile organizate de AMR vor continua și în perioada următoare la Timișoara, iar membrii comunității vor avea ocazia să se reîntâlnească pentru socializare, dar și să descopere lucruri noi.

AMR Timișoara organizează lunar acțiuni cu tematică gastronomică, descoperind astfel preparatele cu specific macedonian.

Bucătăria macedoneană, bogată prin varietate și arome, este una reprezentativă și are puternice influențe turcești, grecești, dar și din Orientul Mijlociu. Astfel, prin organizarea de acțiuni cu specific culinar, tradițiile gastronomice se păstrează pe mai departe și sunt transmise următoarelor generații.

продолжат и во следниот период во Темишвар, а членовите на заедницата ќе имаат можност повторно да се сретнат за дружење, но и за откривање нови работи.

Д.М.Р. Темишвар организира месечно настани со гастрономска тема, откривајќи ги јадењата со македонска специфичност.

Македонската кујна, богата со разновидност и вкусови, е репрезентативна и има силни турски, грчки и блискоисточни влијанија. Така, со организирање на конкретни кулинарски акции се зачувуваат гастрономските традиции и се пренесуваат на следните генерации.

Кулинарските препарати што ќе ги зготват домаќинките во Темишвар се избираат од книгата со рецепти, а потоа се подготват.

Супата од ќофтиња е еден од рецептите што ги подготвија претставничките на Д.М.Р. Темишвар, а резултатот ги исполнит очекувањата на сите учесници во акцијата. Рецептот е исклучително едноставен и неверојатно вкусен.

За подготвка на овој вид на храна потребни ви се следните состојки: 250 гр мелено месо, мала чаша ориз, три јајца, бибер, истолчена сува пиперка, брашно, три лажици масло, малку оцет, магданос и сол.

Во меленото месо додадете сол, ориз, бибер, едно јајце и сол по вкус. Добро измешајте и од составот направете мали тркалезни ќофтиња кои се валкаат во брашно и се пржат во масло.

Preparatele culinare ce urmează să fie gătite de gospodinele din Timișoara sunt alese din volumul de rețete, iar mai apoi puse în practică.

Ciorba de chiftele este una dintre rețetele pregătite de reprezentantele AMR Timișoara, iar rezultatul a fost unul pe măsura așteptărilor tuturor participantilor la acțiune. Rețeta este extrem de simplă și incredibil de gustoasă.

Pentru prepararea acestui tip de mâncare este nevoie de următoarele ingrediente: 250 g de carne tocată, o ceșcă de orez, trei ouă, piper, ardei uscat pisat, făină, trei linguri de ulei, puțin oțet, pătreunjel și sare.

La carnea tocată se adaugă sare, orezul, piperul, un ou și sare după gust. Se amestecă bine și se fac din compozitie chiftele mici, rotunde, care se tăvălesc prin făină și se prăjesc în ulei. Apoi într-un vas punetă un litru de apă fierbinde, chiftelele și puțină sare și lăsați totul să fierbă.

Adăugați puțin oțet, ardeiul uscat pisat și două ouă bine bătute. La sfârșit adăugați pătreunjel tăiat mărunt, în funcție de gust.

Mai multe detalii despre această rețetă, dar și despre alte preparate culinare macedonene puteți găsi în volumul de Rețete Macedonene.

Violeta Ghimboasă

Повеќе детали за овој рецепт, но и за другите македонски кулинарски препарати можете да најдете во том Македонски рецепти

Додадете малку оцет, истолчена сува пиперка и две добро изматени јајца. На крајот додадете го ситно сечканиот магдонос по вкус.

(том II).

Виолета Гимбоаша

МАКЕДОНСКИ МАНАСТИРИ

Летово група етнички Македонци ја посетија Македонија, уживајќи во откривањето на македонските манастири.

Првиот посетен манастир беше Свети Јоаким Осоговски - Крива Паланка кој беше на само 3 километри од главниот пат.

Легендата за свети Јоаким Осоговски вели дека за време на византискиот император Мануел Комнин (1143-1180), свештеникот Теодор (со монашко име Теофан) го основал манастирот и ги погребал моштите на свети Јоаким во манастирската црква. За прв пат манастирот се споменува за време на бугарскиот цар Калојан (1196-1207). Во Карловачката хроника (1505) се споменува дека српскиот крал Стефан II Милутински (1282-1321) изградил црква посветена на Свети Јоаким.

Во 1762 година манастирот бил напуштен

TUR AL MĂNĂSTIRILOR MACEDONENE

În această vară un grup de etnici macedoneni au vizitat Macedonia, bucurându-se de descoperirea mănăstirilor macedonene.

Prima mănăstire vizitată a fost Sf. Ioakim Osogovski - Kriva Palanka ce se află la doar 3 km de drumul principal.

Legenda Sfântului Ioachim Osogovski spune că în timpul împăratului bizantin Manuel Komnin (1143-1180), preotul Theodor (cu nume de călugăr Teofan) a ctitorit mănăstirea și a îngropat moaștele Sfântului Ioakim în biserică mănăstirii. Pentru prima dată, mănăstirea este menționată în timpul domniei țarului bulgar Kaloian (1196-1207). Cronica lui Karlovaci (1505) menționează că regele sărb Stefan Milutin al II-lea (1282-1321) a construit o biserică cu hramul Sfântului Ioachim.

În 1762 mănăstirea a fost părăsită din motive necunoscute, iar moaștele Sfântului

од непознати причини, а моштите на свети Јоаким биле изгубени. Османлиските власти долго време не дозволувале да се обнови. Изградбата на големата манастирска црква започнала во 1847 година со помош на хаци Стефан Младенов од Крива Паланка, а била осветлена во 1851 година. Храмот четири години го градел истакнатиот мајстор Андреј Дамјанов-Зографски. Живописот е живописан од Димитар Падрадиски, кој овде работел неколку пати од 1884 до 1945 година. Се претпоставува дека црквата „Рождество на Пресвета Богородица“ била изградена на крајот на 11 век. Во катапетеазмата се зачувани две извонредни икони, веројатно насликаны од Христо Димитров, основачот на Самоковската сликарска школа. Црквата има извор - света вода, вода од која може да пие секој патник, што и ние го направивме.

Друг манастир што треба да се посети е Лесново, официјално наречен Манастир Свети Архангел Михаил и Свети Гаврил Пустиник Лесновски, кој е средновековен споменик. Тоа е можеби најдобро зачуваниот објект од 14 век.

Манастирот се наоѓа на југозападните падини на планината Осогово, среде вулкански кратер. Се наоѓа на почетокот на селото Лесново, на надморска височина од 870 метри.

Ioachim s-au pierdut. Autoritățile otomane nu au permis să fie restaurată mult timp. Construcția marii biserici a mănăstirii a început în 1847 cu ajutorul unui hagi, Stefan Mladenov din Kriva Palanka și a primit lumină în 1851. Biserica a fost construită timp de patru ani de proeminentul maestru Andrei Damianov-Zografski. Frescele au fost pictate de Dimitar Padradiski, care a lucrat aici de mai multe ori din 1884 până în 1945. Se presupune că bisericuța „Nașterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu“ a fost construită la sfârșitul secolului al XI-lea. Catapetasma păstrează două icoane remarcabile, pictate probabil de Hristo Dimitrov, fondatorul școlii de pictură Samokov. Biserica are un izvor cu apă tămăduitoare, apă din care orice călător poate să bea, lucru pe care l-am făcut și noi.

O altă mănăstire vizitată este Lesnovo, numită oficial Mănăstirea Sf. Arhanghel Mihail și Sf. Sihastru Gavril din Lesnovo care este un monument medieval. Este poate cea mai bine conservată clădire din secolul al XIV-lea.

Mănăstirea este situată pe versanții de sud-vest ai Muntelui Osogovo, în mijlocul unui crater vulcanic. Se află la începutul satului Lesnovo, la înălțimea de 870 de metri. Cea mai apropiată localitate este Zletovo, care împreună cu Lesnovo aparține municipiului Probiștip.

Најблизок град е Злетово, кој заедно со Лесново припаѓа на општина Пробиштип.

Манастирот се наоѓа во затскирен регион кој бил популарен кај пустиниците во 11 век. Еден од нив, пустиножител Гаврил од Лесново, живеел во тамошните пештери и умрел и таму.

Во 16 век, манастирот повторно станал седиште на епископијата. Подоцна, во XVII и следните векови, манастирот бил подреден на кратовско-штипскиот епископ или Кустендилскиот епископ.

По поразот на локалното востание за поддршка на напредната хабсбуршка војска, монасите биле принудени да побегнат од Лесново, а манастирот бил ограбен.

Лесново во 19 век стана познат по голем број вредни ракописи кои ги продаваа монасите и завршија во многу библиотеки (Белград, Софија, Санкт Петербург).

На нашиот пат низ македонските рамнини го посетивме и манастирот Свети Димитриј во Велес, кој се наоѓа северно од Цитаделата и Света Недела. Манастирот датира од 14 век, но бил закопан речиси 500 години за време на отоманскиот период.

Вистинскиот изглед е од 1855 година, а во саат-кулата на црквата може да се најде фреска на еден од сидовите.

Mănăstirea este situată într-o regiune retrasă, care a fost populară de către pustnici din secolul al XI-lea. Unul dintre ei, sihastrul bulgar Gabriel din Lesnovo, a locuit în peșterile locale și a și murit acolo.

În secolul al XVI-lea mănăstirea a devenit din nou sediul episcopiei. Mai târziu, în secolele al XVII-lea și în următoarele, mănăstirea a fost subordonată episcopului de Kratovo-Štip sau celui de Kiustendil.

După înfrângerea unei revolte locale în sprijinul avansării armatei habsburgice, călugări au fost nevoiți să fugă din Lesnovo și mănăstirea a fost jefuită.

În secolul al XIX-lea, Lesnovo a devenit faimoasă pentru o serie de manuscrise valoroase care au fost vândute de călugări și care au ajuns în multe biblioteci (Belgrad, Sofia, Sankt Petersburg).

În drumul nostru pe plaiuri macedonene am vizitat și Mănăstirea Sfântul Dimitrie din Veles care este situată la nord de cetatea și biserică Sfânta Nedela din localitate. Mănăstirea datează din secolul al XIV-lea, dar a fost îngropată aproape 500 de ani în perioada otomană.

Aspectul său actual datează din 1855 iar în turnul cu ceas al bisericii se găsește o frescă pe unul dintre pereți, care este din acea vreme.

Biserica Sfântul Panteleimon din Gorno

Црквата Свети Пантелеймон во Горно Нерези е мала византиска црква од 12 век сместена во манастирски комплекс. Црквата и манастирот го имаат заштитникот на свети Пантелеймон, заштитникот на лекарите. Црквата била изградена во 1164 година како темел на Алексиос Ангелос, син на Константин Ангелос.

Црквата има крстовидно јадро во облик на купола, три апсиди и правоаголен пронаос. Изграден е од неправилни камени блокови и тули вградени во дебели слоеви малтер. Околниот манастирски комплекс е опкружен со сидини.

Фреските во црквата се познати примери на византиската уметност, на кои се прикажани сцени од страдањата Христови и разни хагиографски илустрации. Слични композиции се појавуваат и во манастирот Латому во Солун. Црквата била оштетена од земјотрес во 16 век. Во реставрацијата што следеше, некои од фреските во горниот среден регион беа пресликани. Оригиналната мермерна катапетеазма го преживеала земјотресот, но ја изгубила својата декоративна пластика.

Во друг обид за реставрација во 1885 година, повеќето од фреските во наосот биле прилично несоодветно насликанни. За време на чистењето во 1923 година, некои од оригиналните фрески од 12 век биле обновени.

Nerezi este o mică biserică bizantină din secolul al XII-lea situată într-un complex mănăstiresc. Biserica și mănăstirea au hramul Sfântului Panteleimon, ocrotitorul tămăduitorilor. Biserica a fost construită în 1164 ca donație a lui Alexios Angelos, unul dintre fii lui Constantin Angelos.

Biserica are un nucleu cruciform sub formă de cupolă, trei abside și un pronaos dreptunghiular. Este construită din blocuri de piatră neregulate și cărămidă încorporată în straturi groase de mortar. Complexul mănăstiresc din jur este împrejmuit de ziduri.

Frescele din biserică sunt exemple celebre de artă bizantină, înfățișând scene de la Patimile lui Hristos și diverse ilustrații hagiografice. Compoziții similare apar în Mănăstirea Latomou din Salonic. Biserica a fost avariată de un cutremur în secolul al XVI-lea. În restaurarea care a urmat, unele dintre frescele din regiunea mijlocie superioară au fost repictate. Catapeteasma originală din marmură a supraviețuit cutremurului, dar și-a pierdut capacitatea decorativă.

Într-o altă încercare de restaurare în 1885, cea mai mare parte a frescelor din naos au fost pictate destul de prost. În timpul curățeniei din 1923, unele dintre frescele originale din secolul al XII-lea au fost restaurate.

Coloratura, compoziția dramatică și puritatea expresiei afișate în fresce sunt exemple

Боењето, драматичната композиција и чистотата на изразот прикажани на фреските се извонредни примери на средновековното византиско монументално сликарство од доцниот 12 век.

На аверсот на банкнотата од 50 денари, издадена 1996 година, е прикажана штукодекорацијата на црквата.

Марков манастир е манастир кој се наоѓа во селото Маркова Сушица, 18 километри (11 милји) од центарот на Скопје во Северна Македонија. Манастирот го носи името на српскиот кнез Марко, кој владеел во времето на неговото завршување.

Марковиот манастир содржи една црква во облик на крст посветена на Свети Димитриј. Манастирската територија вклучува и куки, камбанарија, фонтана, магацини, пекара и воденица. Во манастирот сè уште работи специјална печка од која се прави ракија.

Црквата има наос, централна купола и помала купола на западната страна. Изграден е од тули и камен. Иконстасот е направен од камени столбови

remarcabile ale picturii monumentale medievale bizantine de la sfârșitul secolului al XII-lea.

Decorul din stuc al bisericii este înfățișat pe aversul bancnotei de 50 de denari emisă în 1996.

Mănăstirea Markov este o mănăstire situată în satul Markova Sušica, la 18 kilometri de capitala Macedoniei de Nord, Skopje. Mănăstirea poartă numele printului sârb Marko, care domnea la momentul finalizării ei.

Mănăstirea Markov conține o singură biserică în formă de cruce cu hramul Sfântului Dimitrie. Terenul mănăstirii mai cuprinde locuințe, o clopotniță, o fântână, depozite, o brutărie și o moară. Mănăstirea încă mai are funcțional un cuptor special folosit pentru a face rakia.

Biserica are un pronaos, o cupolă centrală și o cupolă mai mică pe latura vestică. A fost construită din cărămizi și piatră. Iconstasul este făcută din stâlpi de piatră.

Frescele din interiorul bisericii au fost realizate de o serie de pictori din regiune. Sfânta Născătoare de Dumnezeu, cele douăsprezece mari sărbători, Iisus Hristos și Sfântul Nicolae sunt câteva dintre subiectele înfățișate în fresce.

Фреските во внатрешноста на црквата се изработени од голем број зографи од регионот. Пресвета Богородица, дванаесетте големи празници, Исус Христос и Свети Никола се некои од темите прикажани на фреските.

Изградбата на црквата Свети Димитриј започнала во времето на кралот Вукашин во 1346 година. Црквата, вклучувајќи ги и внатрешните слики, биле завршени 30 години подоцна. Пред османлиското владеење, манастирот имал училиште и многу монаси и свештеници пишувале ракописи.

Во 1392 година, Скопје потпадна под османлиска власт, што доведе до уништување на многу цркви и манастири во областа. Марковиот манастир, сепак, не претрпел речиси никаква штета. Во османлиската ера, во 1467/8 година, манастирот има 20 монаси. Кирил Пејчинович бил игумен на Марковиот манастир од 1801 до 1818 година.

Фреските на кралот Ктетор Вукашин и неговиот син, принцот Марко, беа најмногу оштетени со бојадисување со боја на маснотии во 1894 година, чин на национален фанатизам нарачен од бугарскиот митрополит скопски. Во

Construcția Bisericii Sfântul Dimitrie a început sub regele Vukašin în 1346. Biserica, inclusiv picturile interioare au fost finalizate 30 de ani mai târziu. Înainte de stăpânirea otomană, mănăstirea avea deschisă o școală în incintă și mulți călugări și preoți scriau aici manuscrise.

În 1392, Skopje a căzut sub stăpânirea otomană, ceea ce a dus la distrugerea multor biserici și mănăstiri din zonă. Mănăstirea Markov, însă, nu a suferit aproape nicio pagubă. În epoca otomană, în 1467- 68 mănăstirea este înregistrată ca având 20 de călugări. Kiril Peicinovici a fost egumenul Mănăstirii Markov din 1801 până în 1818.

Frescele care îl prezintă pe regele Ktetor Vukašin și pe fiul său, printul Marko, au fost cele mai deteriorate prin supravopsirea cu o vopsea pe bază de grăsime în 1894, într-un act de fanatism național ordonat de mitropolitul bulgar de Skopje. În anii 1920, au fost făcute încercări de restaurare a frescelor deteriorate.

Biserica Sfânta Sofia este o biserică din Ohrid, Macedonia de Nord. Ea este unul dintre cele mai importante monumente ale Macedoniei de Nord, adăpostind arhitectură și artă din Evul Mediu.

1920-тите беа направени обиди за обновување на оштетените фрески.

Црквата Света Софија е црква во Охрид, Северна Македонија. Тој е еден од најважните споменици на Северна Македонија, во кој се сместени архитектурата и уметноста од средниот век.

Сегашната црква е изградена врз основа на митрополитска катедрала урната во првата деценија на 6 век од варварските инвазии кои ги донеле првите Словени во регионот. Следната црква била изградена за време на Кнез Борис I (852 – 889), по официјалното преминување во христијанство. Некои извори ја датираат изградбата на црквата за време на владеењето на Кнез Борис I (852 – 889). Практично била обновена во последната деценија на 10 век како патријаршиска катедрала во форма на купола базилика, откако го заменила главниот град Охрид, за време на владеењето на цар Самуил, кога црквата била седиште на патријаршијата. Подоцна станало седиште на Охридската архиепископија, под Константинополската патријаршија до 18 век.

Црквата била претворена во џамија за време на владеењето на Отоманската империја. Внатрешноста на црквата е зачувана

Actuala biserică a fost construită pe temelia unei catedrale mitropolitane demolată în primul deceniu al secolului al VI-lea de invaziile barbare care i-au adus în regiune pe primii slavi. Următoarea biserică a fost construită în timpul Primului Imperiu Bulgar, după trecerea oficială la creștinism. Unele surse datează construcția bisericii în timpul domniei cneazului Boris I (852 – 889). Ea a fost reconstruită practic în ultimul deceniu al secolului al X-lea ca o catedrală patriarhală sub forma unei bazilici cu dom, după mutarea capitalei Imperiului Bulgar la Ohrid, în timpul domniei țărului Samuil, când biserică era sediul Patriarhiei Bulgare. Mai târziu, a devenit sediu al Arhiepiscopiei Ohridului, sub Patriarhia Constantinopolului până în secolul al XVIII-lea.

Biserica a fost transformată într-o moschee în timpul ocupației Imperiului Otoman. Interiorul bisericii a fost păstrat având fresce din secolele al XI-lea, al XII-lea și al XIII-lea, care reprezintă unele dintre cele mai semnificative realizări ale picturii bizantine ale vremii. Partea principală a bisericii a fost construită în secolul al XI-lea, în timp ce completările exterioare au fost construite de arhiepiscopul Grigore al II-lea în secolul al XIV-lea.

Un detaliu din biserică este înfățișat pe reversul bancnotei de 1000 de denari din

со фрески од 11, 12 и 13 век, кои претставуваат едни од најзначајните достигнувања на византиското сликарство од тоа време. Главниот дел од црквата бил изграден во 11 век, додека надворешните дограмби биле изградени од архиепископот Григориј II во 14 век.

ГАЛИЧНИК

Претставниците на ДМР заедно со Македонците од целиот свет пристигнуваат во селото Галичник во Македонија, на свадбениот фестивал, познат низ целиот свет.

Претставниците на Друштвото на Македонците од Романија беа присутни во периодот помеѓу 11ти и 18 јули во Македонија, на фестивалот за традиционалната венчавка во Галичник, еден од најочекуваните настани во годината, истотака признат ширум светот.

Фестивалот преставува повеќе од еден упад во македонските традиции и обичаи, тој е едно културно богатство кое собира посетители и личности во селото кое останува напуштено во текот на целата година, освен во летниот

Macedonia de Nord, emisă în 1996 și 2003.

Lucia Gabroveanu

Детал од црквата е прикажан на реверсот на македонската банкнота од 1000 денари издадена во 1996 и 2003 година.

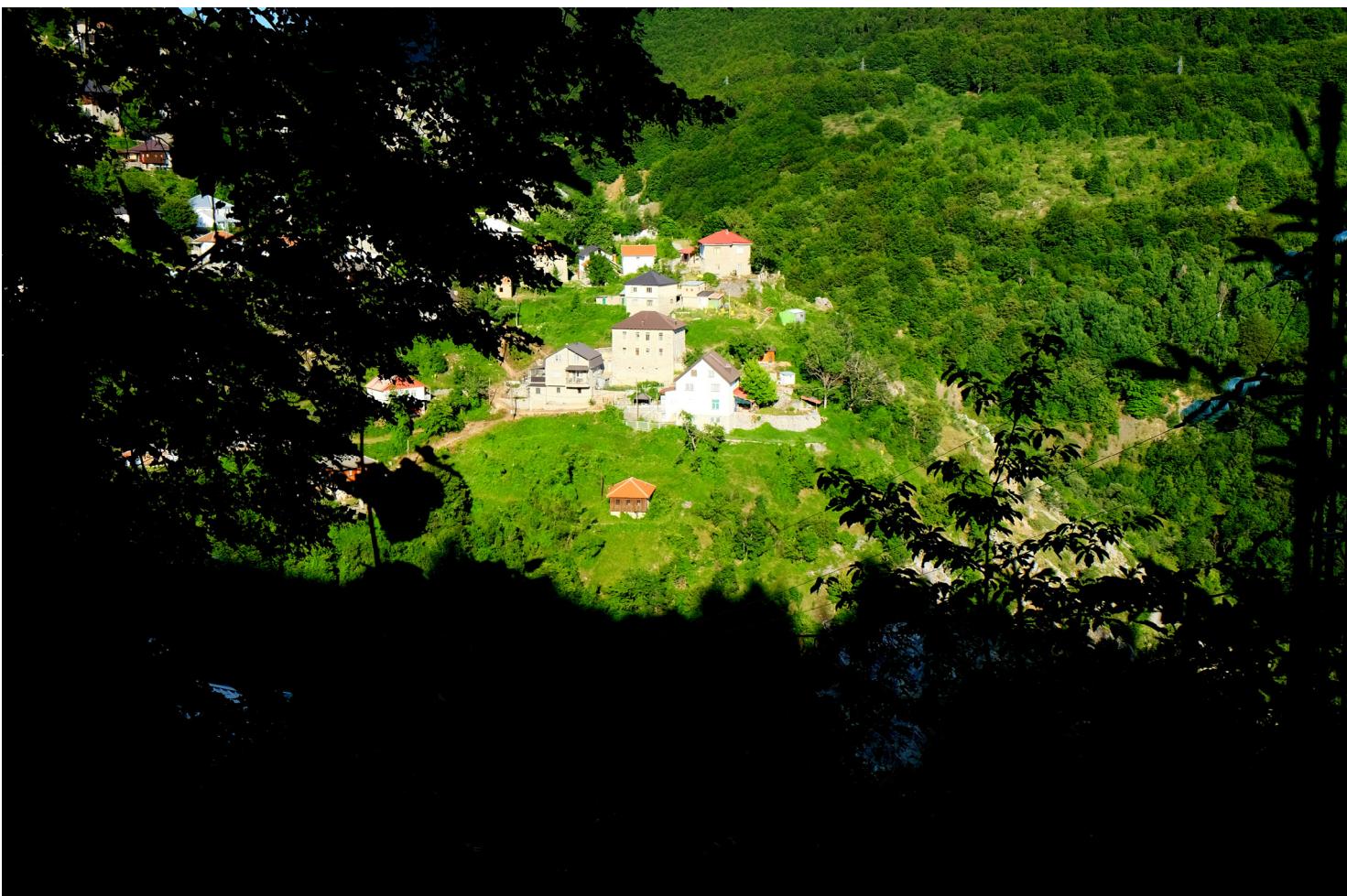
Лусија Габровеану

GALICHNIK

Reprezentanți ai AMR alături de macedoneni din toate colțurile lumii ajung în satul Galichnik din Macedonia, la festivalul unei nunți, cunoscută în toată lumea.

Reprezentanți ai Asociației Macedonenilor din România au fost prezenți în săptămâna 11-18 iulie în Macedonia, la Festivalul Nuntii tradiționale de la Galichnik, unul dintre cele mai așteptate evenimente ale anului, recunoscut în întreaga lume.

Festivalul este mai mult decât o incursiune în tradițiile și obiceiurile macedonene, este o comoară culturală ce adună în satul rămas pustiu de-a lungul anului vizitatori și personalități.

период.

Секоја година, во месец јули, во близина на денот Петровден (стар обред), во Македонија, во средината на Националниот парк Маврово, во градот Галичник, се одржува традиционален свадбен ритуал, одржан исто со години, исто како што го научиле Македонците од своите предци. Селото сместено на врвот на планината, со посебна архитектура, е местото каде што многу млади Македонци сонуваат да бидат protagonisti на оваа позната традиционална свадба. Оние кои го промовираат овој древен обичај и кои исто така ја докажуваат својата искрена љубов се избрани за protagonisti на овој чин. Свадбата се одвива како во бајките, во текот на три дена се враќаат луѓето во минатото автентично време, три дена се слуша традиционална музика, ора специфични за околната и стари народни носии извадени од кутии за мираз. Три дена во кои овој локалитет стануваат сцена на вистинскиот животен настан на кој присуствуваат претседателот на Македонија, Стево Пендаровски, како и други амбасадори и познати личности.

Невестата и младоженецот на ова издание се Илчо Димитров и Елена Дуровска.

Оваа година претставниците на

În fiecare an, în luna iulie, în apropierea zilei de Sfântu Petru (pe rit vechi), în Macedonia, în mijlocul parcului național Mavrovo, în localitatea Galichnik, are loc un ritual tradițional de nuntă așa cum macedonenii au moștenit de la străbuni. Satul situat în vârf de munte, cu o arhitectură aparte, este locul în care are loc nunta la care visează să fie protagonisti mulți tineri macedoneni. Cei care promovează acest obicei străbun mai bine și care își dovedesc și dragostea sinceră sunt aleși să fie protagonisti. Nunta are loc ca în basme - trei zile de întoarcere la autentic, trei zile cu muzică tradițională, dansuri specifice zonei și costume populare vechi scoase din lăzile de zestre. Trei zile în care această localitate devine scena unui eveniment real de viață la care participă inclusiv președintele Macedoniei, Stevo Pendarovski, dar și ambasadori și demnitari.

Mirii ediției din acest an sunt Ilcio Dimitrov și Elena Durovska.

Anul acesta reprezentanții Asociației Macedonenilor din România au dat curs invitației primite de la Agenția pentru Imigrare din Republica Macedonia de Nord, de a participa la Nunta de la Galichnik ținând cont de faptul că multe familii din comunitățile macedonene stabilite în București și în alte județe au rădăcini în această localitate.

În seara de 15 iulie 2022 începând cu orele

Друштвото на Македонците во Романия се одзваа на поканата добиена од Агенцијата за имиграција на Република Северна Македонија за учество на Галичката свадба, имајќи го предвид фактот дека многу семејства од македонските заедници основани во Букурешт и други окрузи потекнуваат, односно имаат корени од тој локалитет.

Вечерта на 15 јули 2022 година, со почеток во 21:00 часот, делегацијата што го претставуваше Друштвото на Македонците од Романија учествуваше на концертот со кој се одбележа стогодишнината од раѓањето на големиот изведувач на традиционалниот македонски фолклор - Александар Сарievski, исто така по потекло од Галичник.

Вечерта на 16 јули 2022 година, делегацијата учествуваше на сите манифестации посветени на свадбата во Галичник, по редоследот по кој се одржаа:

19:30 - украсување на знамето и пукање со пушката кај младоженецот дома
20:00 - пречек на музичарите
20:30 - орото на свекрвата
20:45 - орото на идната невеста и тешкото (оро)
21:00 - носење на невестата до 3-те селски чешми

На 17 јули рано наутро започна програмата Галичка свадба која ја следеше и

21:00, делегаția reprezentând Asociația Macedonenilor din România a participat la concertul care a omagiat centenarul nașterii marelui interpret de folclor tradițional macedonean – Aleksander Sarievski, originar și el din Galichnik.

În seara zilei de 16 iulie 2022, delegația a participat la toate evenimentele dedicate nuntă de la Galichnik, în ordinea desfășurării lor:

19:30 - decorarea steagului și trasul cu pușca la casa mirelui

20:00 - întâmpinarea muzicanților

20:30 - hora soacrei

20:45 - hora viitoarei mirese și hora cea grea

21:00 - ducerea viitoarei mirese la cele trei fântâni

În data de 17 iulie, programul Nuntă de la Galichnik a început dis de dimineată și a fost urmărit și de către delegația Asociației:

08:30 – mersul la cimitir pentru a se invita strămoșii la nuntă

10:00 - invitarea nașului la nuntă

10:15 - bărbieritul mirelui

10:30 - adusul miresei

11:00 - sosirea alaiului de nuntă

11:15 - mireasa întâmpină alaiul de nuntă

11:30 - plecatul miresei de acasă împreună cu alaiul de nuntă

12:00 - sosirea miresei la casa mirelui

12:30 - ceremonia căsătoriei în biserică

13:00 - ducerea miresei la apă și hora miresei

делегацијата на Друштвото:

08:30 - одење на гробишта за да се поканат предците на свадба

10:00 - поканување на кумот на свадба

10:15 - бричење на младоженецот

10:30 - носење на невестата

11:00 - пристигнување на свадбената поворка

11:15 - невестата ја пречекува свадбената поворка

11:30 - невестата излегува од дома заедно со свадбената поворка

12:00 - пристигнување на невестата кај младоженецот дома

12:30 - свадбена церемонија во црквата

13:00 - носење на невестата на фонтаната и на невестинското оро

13:30 - музичарите си заминуваат

Галичката свадба, национална и меѓународна културна манифестација, е под покровителство на претседателот на Република Северна Македонија. Во оваа прилика, делегацијата на Друштвото му подари една слика.

„Импресивно е да се учествува барем еднаш на овој свадбен фестивал, извонредно е да се види како речиси пет децении луѓето се враќаат на своето потекло, без разлика каде во светот ги однел животот, во Галичник, во јули тие са

13:30 - muzicanții pleacă

Nunta de la Galichnik, eveniment cultural național și internațional de răsunet, se află sub patronajul Președintelui Republicii Macedonia de Nord. Cu această ocazie delegația asociației i-a oferit acestuia un tablou.

„Este impresionant să participe căcar o dată la acest festival de nuntă, este remarcabil să vezi cum de aproape cinci decenii oamenii se întorc la origini, indiferent de locul din lume în care i-a dus viața, în Galicnik, în luna iulie. În cele câteva zile ale Nuntii din Galicnick ieși parte la o incursiune în istoria acestei țări minunate, care este și istoria noastră, admiră costumele tradiționale de o frumusețe aparte, dansurile populare, muzica străbună. Ceea ce se întâmplă în această localitate pentru câteva zile este o filă de istorie. Obiceiurile acestui loc minunat sunt surprinzătoare cu obiceiurile străvechi de nuntă din zona Olteniei”, au declarat reprezentanții Asociației Macedonenilor din România.

În mod tradițional, începerea oficială a nuntii are loc în momentul așezării steagului de nuntă și a actului simbolic de a trage în vîzduh focuri de armă din casa mirelui.

Nunta tinerilor căsătoriți are loc în biserică „Sf. Apostoli Petru și Pavel” din Galicnik.

Marjan Mihajlov

назад во ова место. Во текот на неколкуте денови за време на свадбата во Галичник учествуваме во историјата на оваа прекрасна земја, се восхитувате на традиционалните носии со посебна убавина, народните ора, античката музика. Она што се случува на овој локалитет неколку дена е дел од историјата. Обичаите на ова прекрасно место се изненадувачки слични на древните свадбени обичаи од областа „Олтенија“, изјавија претставниците на Друштвото на Македонците во Романија.

СВАДБАТА ОД ГАЛИЧНИК

Сместена во западниот дел на Северна Македонија, земјата на легендите наречена Земја на Мијаците ве обвива со една атмосфера на силна енергетска содржина исто како да сте ги направиле првите чекори на нејзините благословени предели. Националниот парк Маврово, планинскиот масив Бистра, реката Радика или манастирот Св. Јован Бигорски се некои знаменитости кои географски ја определуваат оваа земја која, според мислењето на многите специјалисти во историјата на античка Македонија, е татковина на племето кое го дало светот на самиот Александар Македонски. Сместен во подножјето на врвот Говедарник, самиот Галичник е врвна знаменитост во античката историја уште од светот на Мијаците, репрезентативен по својата архитектура и не само. Сместен на над 1500 метри надморска височина, селото Галичник со 700 населени

Традиционално, официјалниот почеток на венчавката се случува во моментот на поставување на свадбеното знаме и симболичниот чин на пукање во воздух од куќата на младоженецот.

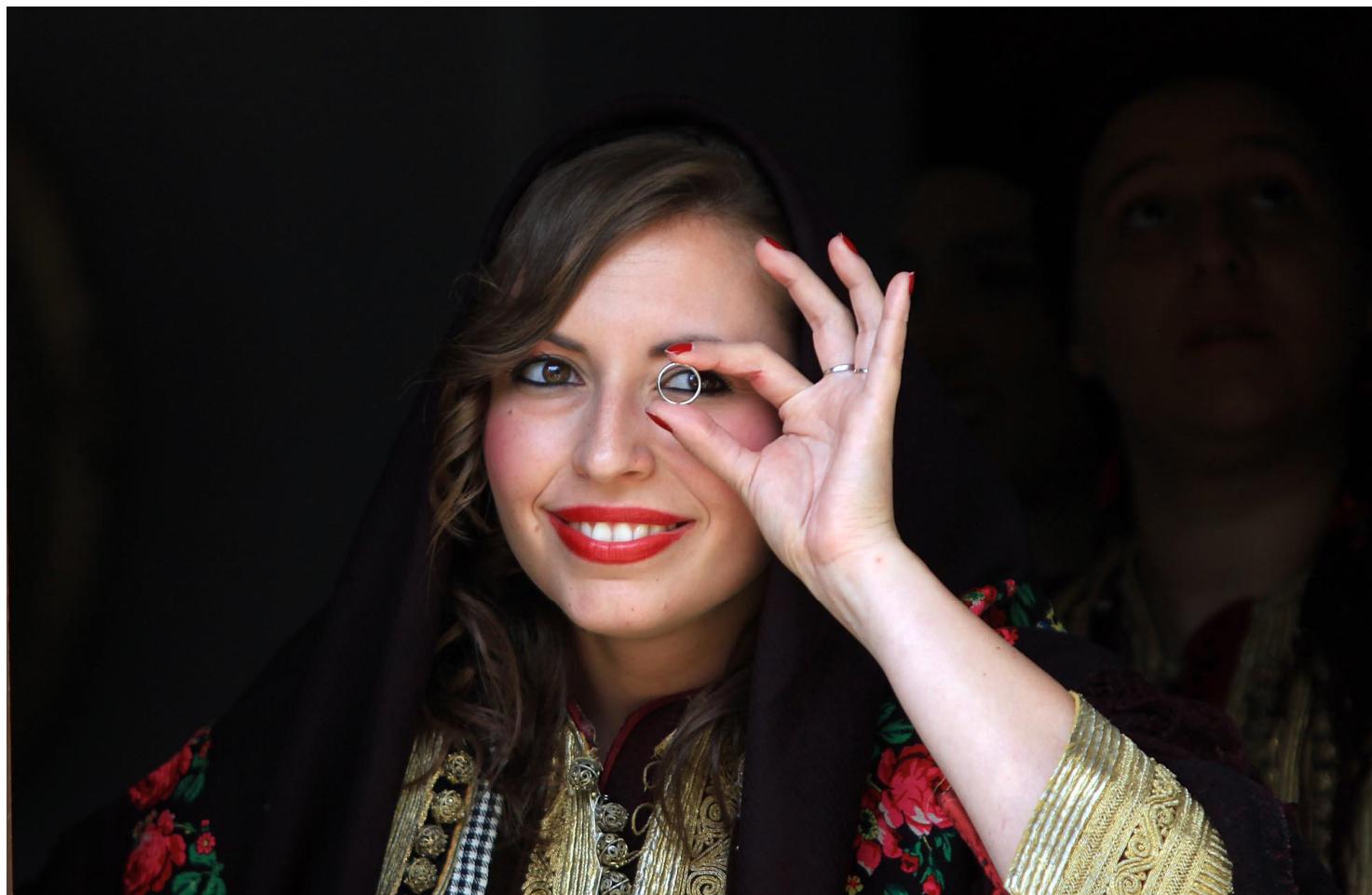
Венчавката на младенците се одржува во црквата „Св. Апостоли Петар и Павле“ во Галичник.

Марјан Михајлов

NUNTA DIN GALICHNIK

Așezat în partea de vest a Macedoniei de Nord, ținutul de legendă numit Țara Miaților te învăluie într-o atmosferă cu un puternic conținut energetic de cum ai făcut primii pași pe binecuvântatele-i meleaguri. Parcul Național Mavrovo, masivul muntos Bistra, râul Radika sau mănăstirea Jovan Bigorski sunt câteva repere ce definesc din punct de vedere geografic acest ținut care, după opiniile multor specialiști în istorie a vechii Macedonii, este ținutul de obârșie al tribului ce a dat lumii pe înșuși Alexandru Macedon. Situat la poalele vârfului Govedarnik, Galichnik-ul este, el însuși, un reper important în istoria veche, reprezentativ pentru arhitectura sa și nu numai. Situat la altitudini de peste 1500 de metri, satul cu 700 de case locuite odinioară, pustiu azi din octombrie până-n mai, învie obiceiurile de nuntă din trecut în ziua de Sf. Petru, când aveau loc cam 30 de nunți în jurul datei de 12 iulie. Tradiția spune că de Sfântul Petru se culeg primele mere, în dicționarul de mitologie macedoneană a lui Tanas

куќи некогаш, напуштено денес од октомври до мај, ги оживува свадбените обичаи од минатото на ден Петровден, кога близу 12ти јули се одржуvalе порано околу 30 венчавки. Традицијата вели дека првите јаболка се берат на ден Петровден, во речникот на македонската митологија на Танас Вразниновски е истакнато дека јаболкото зазема посебно место за време на свадбениот ритуал, не само во регионот на Галичник, туку и во целиот регион на Македонија. Младоженците си нудат помеѓу себе јаболка, тоа преставувало симбол на љубовта, но и еден симбол на плодноста. Свадбениот ритуал започнува во денот сабота на зајдисонце, конкретизиран со специфични ора или обичаи како што се: „Свекрвина оро“ (орото на свекрвата), „тешкото оро“ (едно од најтешките ора во Македонија), „Одење на вода“. Во недела во мугрите се одржува ритуалот „канење на мртовите“, младоженецот и невестата заедно со најблиските роднини одат на гробиштата да им oddадат почит на почнатите и да побараат дозвола да се венчаат. Потоа следи обичајот „бричење на зетот“, кога младоженецот се бричи и средува, обичај што ја прикажува неговата трансформација од момче во маж. Облечена во традиционалната народна носија, една од

Vraznиновски еvidențiat că mărul ocupă un loc special în timpul ritualului nunții, nu numai în regiunea Galichnik-ului, dar și în întreaga Macedonia. Mirii își oferă reciproc mere, acesta fiind un simbol al iubirii, dar și un simbol al fertilității. Ritualul de nuntă începe sămbătă la apus, concretizat prin dansuri specifice sau obiceiuri ca: "Svekrvino oro" (dansul soacrei), "teșkoto oro" (hora grea), "odenje na voda" (mersul la apă). În zorii zilei de duminică are loc ritualul "kanenje na mrtvite" (încuvîntarea morților), mirele împreună cu rudele cele mai apropiate merg la cimitir pentru a aduce un omagiu celor morți și pentru a le cere permisiunea să se însoare. Urmează apoi obiceiul "bricienie na zetot", când mirele este bărbierit și tuns, ilustrând transformarea sa din băiat în bărbat. Îmbrăcată în costumul popular tradițional, unul dintre cele mai frumoase și bogate din Macedonia, mireasa întâmpină mirele pe balconul casei sale, privindu-l printr-un inel, "prin acest inel te privesc, primește-mă în inima ta", spune ea. Părinții ei oferă cufărul cu zestre mirelui. Cu toții pornesc spre biserică, după ceremonia religioasă, mireasa fiind dusă din nou la fântână să umple ulciorul, de data aceasta în calitate de femeie măritată. Ritualul continuă apoi la casa mirelui cu ospățul. Cu ajutorul altor dansuri populare, cum ar fi "Nevestinsko oro" (dansul miresei), perechea

најубавите и најбогатите во МК, невестата го пречекува младоженецот на балконот од нејзината куќа, гледајќи го низ прстен, „преку овој прстен те гледам, прими ме во твоето срце“, вели таа. Нејзините родители му ги нудат ковчегот со мираз на младоженецот. Сите тргнуваат кон црквата, по верската церемонија, невестата повторно се носи на бунарот да го наполни бокалот, овојпат како мажена жена, а потоа следи гозбата во куќата

sărbătorește începutul vieții de cuplu căsătorit.

Lucian Breza

на младоженецот. Со помош на други популярни ора, како што е Невестинското оро, парот го слави почетокот на брачниот живот.

Лучијан Бреза

ФОЛКЛОРЕН КАМП ОХРИД 2022

Во периодот од 20 до 27 јули 2022 година, Друштвото на Македонците од

TABĂRA DE FOLCLOR OHRID 2022

În perioada 20-27 iulie 2022, Asociația Macedonenilor din România a organizat Tabăra de Foclor 2022, care s-a desfășurat în două locații,

Романија го организираше Фолклорниот камп 2022, кој се одржа на 2 локации, секоја со својата специфична страна. Едната фолклорна, обележана со Охридскиот фестивал, а другата традиционална и историска, обележана со посети на музеите во Скопје.

Охрид, спектакуларниот град кој се наоѓа на брегот на истоименото езеро, е место каде што не можеш да се досадуваш. Во текот на летниот период се организираат безброј уметнички фестивали, спортски натпревари, како и многу други интересни активности кои имаат за цел да ги привлекуваат и забавуваат луѓето кои го избираат ова уникатно место како дестинација за одмор, имплицитно камп.

Еден од овие фестивали беше и Меѓународниот фолклорен фестивал за песни и ора „Охридски бранови“, организиран од Агенцијата за иселеништво од 20-24 јули во Охрид, односно Фолклорниот фестивал за иселеници, на кој учествуваа 120 играорци и пејачи од дијаспората, кои ги чуваат изворните македонски песни и ора. Ансамбли од Хрватска, Србија и Романија настапија на 22 јули, на сцената лоцирана во центарот на Охрид, а на

fiecare cu латура са specifică. Una folclorică, марcată prin фестивалот de la Ohrid, и другата традиционална и историска, маркатă prin vizите музејите din Skopje.

Ohrid, spectaculosul oraș situat pe malul lacului cu același име, este un loc în care nu te poți plăti. În perioada estivală se organizează nenumărate festivaluri artistice, competiții sportive, precum și multe alte activități interesante, care au ca scop să antreneze și să bineîmpărtă persoanele care aleg ca destinație de vacanță, implicit tabără, acest loc unic.

Unul dintre aceste festivaluri a fost Festivalul Internațional de Folclor pentru Cântece și Dansuri „Valuri Ohridene“, organizat de Agenția pentru Emigrare în perioada 20-24 iulie la Ohrid, și anume, Festival de Folclor pentru Emigratie, la care au participat 120 de dansatori și cântăreți din diaspora, care păstrează cântecele și dansurile originale macedonene. Ansambluri din Croația, Serbia și România au avut spectacole pe 22 iulie, pe o scenă amplasată în centrul orașului Ohrid, iar pe 23 iulie, pe scena Amfiteatrului Antic din același oraș, începând cu ora 20:00.

La Festival au participat: MKD „Macedonia“

23 јули на сцената на Античкиот амфитеатар во истиот град, со почеток во 20:00 часот.

На фестивалот учествуваа: МКД „Македонија“ од Сплит, Хрватска, Пејачката група „Тоше Проески“ од Качарево, Србија, КУД „Младост“ од Глогоњ, Србија, Пејачката група „Исток Десет“ и Здружението „Вардар“ од Вршац, Србија, Уметничкиот центар „Талиа“ од Белград, Србија и „Ансамблот Сонце“ од Крајова на Друштвото на Македонците од Романија.

Во Охрид, членовите на друштвото, учесници на овој камп, првиот ден ги посетија манастирот Свети Наум, езерото Свети Наум и параклисот Света Петка, лоцирани на оддалеченост од околу 30 километри јужно од градот, на границата со Албанија.

Манастирот Свети Наум е изграден на висока карпа над Охридското Езеро, на неговото најужно место, во област со ретка природна убавина.

Вториот ден беше резервиран за посета на градот Струга, познат по Меѓународниот поетски фестивал "Струшки вечери", за реката Црн Дрим, која го минува градот, но и за

din Split, Croația, Grupul de cântăreți „Toše Proeski“ din Kacharevo, Serbia, KUD „Mladost“ din Glogoni, Serbia, Grupul de cântăreți „Istok Deset“ și Asociația „Vardar“ din Vîrsaț, Serbia, Centrul de Artă „Talia“ din Belgrad, Serbia și „Ansamblul Sonte“ al Asociației Macedonenilor din România.

La Ohrid, membrii asociației, participanți la această tabăra, au vizitat în prima zi mănăstirea Sf. Naum, lacul Sf. Naum și capela Sf. Petka, situate la o distanță de aproximativ 30 de km sud de oraș, la granița cu Albania.

Mănăstirea Sf. Naum este construită pe o stâncă înaltă, deasupra lacului Ohrid, în punctul său cel mai sudic, într-o zonă de o frumusețe naturală rară.

Cea de a doua zi a fost rezervată vizitării orașului Struga, renumit pentru Festivalul Internațional de poezie "Serile de poezie de la Struga", pentru râul Drimul Negru, care traversează orașul, dar și pentru mănăstirile sale, cum este Complexul Mănăstiresc Kalishta.

Festivalul de Folclor a început în cea de a treia seară cu o paradă prin oraș a tuturor grupurilor participante, paradă finalizată în centrul orașului, unde era amplasată scena pe care urmau

Фолклорен камп Охрид - Tabăra de folclor Ohrid

неговите манастири, како што е Манастирскиот комплекс Калишта.

Фолклорниот фестивал започна третата вечер со дефиле низ градот на сите групи учесници, кое заврши во центарот на градот, каде што на сцената што беше ставена следоа прекрасни моменти на игра, песна и добро расположение. Секој настап беше примен и награден со громогласен аплауз, свирежи и викања како благодарност за трудот и посветеноста на оние што настапуваа на сцената.

Четвртата вечер беше поспектакуларна од претходната поради местото на одржување, Античкиот амфитеатар Охрид. Амфитеатарот се наоѓа во подножјето на источната падина на горниот охридски рид, под тврдината на Цар Самуил, во непосредна близина на еден од главните влезови во стариот град, Горна Порта.

Гледајќи ја одозгора, од највисоките седишта на амфитеатарот, целата претстава создаде магична атмосфера, благодарение, пред сè, на околниот пејсаж.

Фестивалот заврши со доделување на

să se deruleze momente încântătoare de joc, cântec și voie bună. Fiecare prestație a fost primită și răsplătită cu aplauze, fluierături și chiote puternice, în semn de apreciere pentru efortul și dăruirea celor care au prestat pe scenă.

Seara a patra a fost mai spectaculoasă ca cea precedentă datorită locului de desfășurare, Amfitetrul Antic din Ohrid. Amfiteatru este situat la poalele versantului estic al dealului superior Ohrid, sub cetatea Tarului Samoil, în imediata apropiere a uneia dintre principalele intrări în orașul vechi, Gorna Porta.

Văzut de sus, de pe locurile cele mai de sus ale amfiteatrului, întregul spectacol a creat o atmosferă magică, datorată, mai ales, peisajului înconjurător. Festivalul s-a încheiat cu oferirea diplomelor de participare și cu o horă la care au participat reprezentanți ai tuturor ansamblurilor care au evoluat. Această horă a fost încă un moment de mândrie pentru noi, deoarece reprezentanții Ansamblului Sonțe al Asociației Macedonenilor din România au fost cei care au condus hora.

În dimineață de după închiderea festivalului

дипломи за учество и оро во круг во кое се вклучија претставниците на сите ансамбли учесници. Ова оро беше уште еден момент за гордост за нас, бидејќи орото го водеа претставниците на Ансамблот Сонце на Друштвото на Македонците од Романија.

Утрото по завршувањето на фестивалот отидовме во Скопје, главниот град на Република Северна Македонија, каде го посетивме волшебниот кањон Матка, кањон на реката Треска, притока на реката Вардар, која зафаќа површина од околу 5.000 хектари и се наоѓа на 17 километри југозападно од Скопје.

Во преостанатите денови го посетивме градот, кој има многу културни атракции, една од нив е Музејот на Македонија, музејска институција составена од неколку музеи: Одделението за археологија, етнологија, историја и за уметност, кој денес се наоѓа на

s-a plecat spre Skopje, capitala Republiei Macedonia de Nord, unde s-a vizitat fermecătorul Canion Matka, un canion al râului Treska, affluent al râului Vardar, care se întinde pe o suprafață de aproximativ 5.000 de hectare și este situat la 17 kilometri sud-vest de Skopje.

În zilele rămase s-a vizitat orașul, care are numeroase atracții culturale, una dintre ele fiind Muzeul Macedoniei, o instituție muzeală formată din mai multe muzee: Departamentul Arheologic, Etnologic, Istoric și Departamentul de Artă, care astăzi se află la capătul Vechiului Bazar, sub Cetatea Kale din centrul orașului.

Elena Pîrvulescu

крајот на Старата чаршија, под тврдината Кале во центарот на градот.

Елена Пирвулеску

НА 21-И ЈУЛИ Е РОДЕН АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ – ОД МАЈКА МУ ДОБИЛ КОПНЕЖ ЗА ХЕРОЈСКА СЛАВА, ОД ТАТКО МУ ФИЛИП ВОЈНИЧКА ДАРБА

На 21-и јули (според некои извори на 22-и јули) во 356 п.н.е. во градот Пела, во Егејска Македонија, е роден Александар Македонски, една од најпознатите личности на стариот век, војсководец и државник, кој од малечката Македонија создал светска сила.

Според разни извори има различни датуми, како за раѓањето, така и за неговата смрт. Го поразил огромното персиско царство и во својот поход стигнал до Индија, а умрел во Вавилон, на 13 јуни 323 г.п.н.е.

Александар се родил од бракот на македонскиот император Филип Втори и епирската принцеза Олимпија, на почетокот на месецот хекатомбајон кој Македонците го нарекувале лоос и тоа во шестиот ден, кога во Ефес е запален и храмот на Артемида.

Плутарх наведува дека неговото раѓање им било претскажано на Филип и Олимпија. Таа сонувала дека еден гром удрил во нејзиното тело и целата ја запалил. Филип, пак, сонувал

ALEXANDRU MACEDON S-A NĂSCUT PE 21 IULIE – DE LA MAMA SA A MOȘTENIT DORINȚA DE A FI SLĂVIT, DE LA TATĂL SĂU FILIP AL II-LEA A MOȘTENIT STRATEGIA MILITARĂ

Pe data de 21 iulie (după unele surse pe 22 iulie) în anul 356 î.Hr. în orașul Pella, din Macedonia Egeeana, s-a născut Alexandru Macedon, una dintre cele mai cunoscute figuri ale istoriei antice, lider militar și om de stat, care a făcut din micul stat macedonean o putere mondială.

Potrivit diverselor surse, sunt vehiculate mai multe date atât pentru nașterea, cât și pentru moartea sa. Alexandru Macedon a învins imensul imperiu persan și în campania pe care a inițiat-o a ajuns până în India și a murit în Babilon pe data de 13 iunie 323 î.Hr.

Alexandru Macedon s-a născut din căsătoria împăratului macedonean Filip al II-lea și a prințesei venită din Epir, Olimpia, la începutul lunii Hekatombayon, pe care macedonenii o numeau loos, în ziua a șasea, ziua când templul lui Artemis din Efes a ars.

Plutarh afirmă că nașterea lui Alexandru

сон во кој ја запечатил утробата на Олимпија со еден печат на кој имало отпечаток со лав.

Кога му ги раскажале соништата на дворскиот пророк Аристандар од Телмес, тој веднаш заклучил дека Олимпија е бремена и носи дете кое ќе има лавовски карактер. Истиот ден кога му се родил првиот син, кај Филип стигнале гласници кои го известиле за победата над Илирите и за победата на неговиот коњ на Олимписките трки.

Ученикот генијален војсководец, учителот генијален филозоф

Посебните особини кои Александар ги покажувал од мал ја оправдале надежта на Филип дека во неговиот син се наоѓа посакуваниот наследник. Александар во него ги споил многуте карактерни црти од обата свои родители. Од неговата мајка, темпераментна жена, ја наследил страсната и помалку тврдоглава личност, ирационален копнеж за непознатото и верба во посебна херојска слава.

Од татко си ја презел нескротливата волја и енергија, нескротилив карактер, храброст, слава, војнички дар и извонредно практичен дух. Неговата мајка му била поблиска по душа и влијанието на оваа жена оставила неизбришива трага врз него. Татковиот пак, дипломатски, војнички и политички успех го поттикнало неговото честољубие и ги разгорил неговите соништа за водство и слава. Кај Плутарх се спомнува дека „Александар не сакал да го добие од својот татко златото, раскошот и уживањето, туку го сакал кралството кое ќе му пружи можност за борби, војни и дела полни со чест и слава“.

Александар ја имал и среќата да стане

Macedon a fost prezisă părinților săi, Filip și Olimpia. Ea a visat că un fulger i-a lovit corpul și acesta s-a aprins. Filip, pe de altă parte, a avut un vis în care a pecetluit pântecele Olimpiei cu un sigiliu pe care era amprenta unui leu.

Când aceste vise au fost transmise profetului curții macedonene, Aristandar din Thelmes, el a tras imediat concluzia că Olimpia va rămâne însărcinată și va avea un copil care va avea caracterul unui leu. În ziua în care s-a născut primul său fiu, la Filip au sosit doi mesageri care l-au informat unul despre victoria asupra ilirilor și cel de al doilea despre victoria calului său în cursele olimpice.

Elevul - un lider militar de geniu, profesorul - un filozof de geniu

Calitățile deosebite pe care Alexandru le-a demonstrat încă de la o vîrstă fragedă au justificat speranța lui Filip că fiul său va deveni moștenitorul mult dorit. Alexandru a combinat în el numeroasele trăsături de caracter ale ambilor săi părinți. De la mama sa, o femeie temperamentală, a moștenit o personalitate pasională și ceva încăpătânare, o atracție irațională către necunoscut și o înclinare deosebită către gloria de natură eroică.

De la tatăl său a moștenit o voineță și o energie nestăvilită, caracterul fără astămpăr, curajul, faima, darul militar și spiritul practic extraordinar. Mama îi era mai aproape din punct de vedere spiritual și influența acestei femei a lăsat o amprentă de neșters. Succesul diplomatic, militar și politic al tatălui său i-a alimentat lui Alexandru Macedon ambicija și visele de conducător și de glorie. Plutarh menționează că „Alexandru nu a vrut să primească de la tatăl său aurul, luxul și huzurul, ci și-a dorit să fie conducătorul unei regat care să-i

ученик на еден од најголемите филозофи во антиката. Кога Александар имал четиринаесет години, Филип на Аристотел му го доверил воспитувањето на својот син. Аристотел тогаш имал околу четириесет години и се уште бил далеку од неговата понатамошна слава. Средбата на Аристотел со младиот Александар се прикажува како „еден од најголемите моменти во историјата на човештвото“. Иако Александар тогаш уште бил дете и потенцијален престолонаследник, а Аристотел уште не ја започнал неговата плодна научна дејност која ќе го прослави низ вековите, подоцна првиот ќе стане генијален, херојски настроен војсководец и обединител на Азија и Европа, а вториот – генијален филозоф.

Кралот на Македонија супров со Тебанците и Атињаните

Во политички поглед, вистинско разбирање меѓу Александар и неговиот учител немало никогаш. Во својот став кон Варварите, Александар повеќе бил следбеник на Антистеновата школа која била долгата традиција на македонскиот двор, а не на Аристотеловата. Аристотел останал на македонскиот двор до стапувањето на Александар на престолот на Македонија, но неговата наставничка мисија траела најмногу уште три години.

Младиот владетел и покрај подучувањата од Аристотел останал варварин, се научил да ја почитува културата на Хелада. Во моментот на најголемата слава, во Александар победил духот на Истокот. Тој покрај повеќето жени се оженил и со ќерката на Дариј III, ја зел персиската круна и се облекувал како персиските кралеви, го вовел во Европа источниот поим „крал по милост Божја“ и најпосле ја запрепастил Хелада кога во величенствен стил изјавил дека тој е бог. Хелада на тоа се смеела, а Александар се опивал до бесвест.

Александар станал крал на Македонија во 336 п.н.е., на 20-годишна возраст, по убиството на неговиот татко Филип II. Грчките градови како Атина и Теба, кои морале да му се покоруваат на Филип, виделе можност да си ја повратат целосната независност во доаѓањето на младиот крал. Александар на тоа брзо се спротивставил и Теба, која била најактивна против него, веднаш се предала кога тој со својата војска се појавил пред нејзините порти. По ова, грчките градови, на собирот кај Коринтскиот Провлак, со исклучок на Спартанците, го избрале за командант против Персија, како што претходно бил и татко му Филип.

Следната година (335 п.н.е.) Александар ги нападнал Тракијците и Илирите за да ја

оferе posibilitatea să lupte, să înceapă războaie și să fie beneficiarul unor acțiuni încununate de cinstire și glorie".

Alexandru a avut și norocul să devină elevul unuia dintre cei mai mari filozofi din antichitate. Când Alexandru avea paisprezece ani, Filip a încredințat lui Aristotel educația fiului său. Aristotel avea atunci vreo patruzeci de ani și era încă la începutul gloriei sale. Întâlnirea lui Aristotel cu Tânărul Alexandru este descrisă ca fiind „unul dintre cele mai importante momente din istoria omenirii“. Deși Alexandru era pe atunci încă un copil și un potențial moștenitor al tronului, iar Aristotel nu își începuse încă activitatea științifică fructuoasă care să-l facă celebru de-a lungul secolelor, mai târziu primul avea să devină un conducător de geniu, un lider militar dublat de un erou și un unificator al Asiei și Europei, iar cel din în urmă un filozof de geniu.

Regele Macedoniei a fost crud cu tebanii și atenienii

Din punct de vedere politic, nu a existat niciodată o reală înțelegere între Alexandru și profesorul său. De pildă în poziția sa față de barbari, Alexandru era mai degrabă un adept al școlii Antisthenes, care reprezenta o tradiție îndelungată a curții macedonene, dar care nu era și nu a fost niciodată poziția lui Aristotel. Aristotel a rămas la curtea macedoneană până la urcarea lui Alexandru pe tronul Macedoniei, iar profesia sa de dascăl a durat cel mult încă trei ani de aici încolo.

În ciuda învățăturilor lui Aristotel, Tânărul conducător a rămas un barbar, dar a învățat să respecte cultura Helladei. În momentul în care a atins cele mai înalte culmi ale gloriei sale, Alexandru a îmbrățișat cultura spirituală a Orientului. Astfel încât pe lângă numeroasele consoarte pe care le avea, Alexandru s-a căsătorit și cu fiica lui Darius al III-lea, și-a asumat rolul de conducător al Persiei, a luat coroana persană și s-a îmbrăcat ca regii perși, a introdus în Europa termenul înveterat deja în Orient și anume „rege prin grăția lui Dumnezeu“ și, în cele din urmă, a uimit Hellada când a declarat în stil pompos că el era un zeu. Hellada a râs la aflarea acestei vesti, iar Alexandru aflând acest lucru a băut până și-a pierdut cunoștința.

Alexandru a devenit rege al Macedoniei în anul 336 î.Hr., la vîrstă de 20 de ani, după asasinarea tatălui său Filip al II-lea. Orasele grecești precum Atena și Teba, care trebuise să se supună lui Filip, au văzut o oportunitate de a-si recăstiga independentă deplină odată cu urcarea pe tron a Tânărului rege și s-au revoltat. Alexandru a reacționat însă repede, iar Teba, care era cea mai stârnită împotriva lui, s-a predat imediat când acesta a apărut cu armata sa la porțile ei. În momentul în care armata persană a început să

обезбеди северната граница на Македонија до Дунав. Додека тој победнички војувал на север, Тебанците и Атињаните повторно се побуниле. Александар реагирал веднаш и сурово: Теба, која давала најсилен отпор, била освоена со големо крвопролевање, градот бил разурнат, а неговата територија разделена меѓу останатите беотиски градови. Тебанците биле продадени во ропство, а само свештениците, потомците на поетот Пиндар, и приврзаниците на Македонија биле поштедени.

Поход кон Персија и битката со Дариј Трети

Армијата на Александар ги минала Дарданелите со околу 42.000 војници од Македонија, разни грчки градови-држави, како и платеници и пратеници од Тракија, Пајонија и Илирија. По почетната победа против периските сили во битката кај Граник, Александар го прифатил предавањето на провинциската престолнина и богатствата на градот Сардис.

Во античкиот град Гордиум, Александар го одврзал дотогаш нерешливиот Гордиев јазол, загатка која според легендите била решлива само од идниот „кral на Азија“. Според една од приказните, тој едноставно го пресекол јазолот со сабјата. Според друга, го одврзал така што го извадил делот од двоколката околу кој бил врзан.

Армијата на Александар ги минала Цилицијските порти, ја сретнала и поразила главната перска војска под команда на Дариј III во битката кај Ис (денес во Турција, на границата со Сирија) во ноември 333 п.н.е. Дариј бил принуден да побегне од битката откако неговата армија се распаднала, и бегајќи ги напуштил сопругата, две ќерки, мајка му Сисигамба и непроценливо богатство.

Подоцна, тој му понудил мир на Александар, предавање на сите земји кои овој веќе ги освоил и откуп од 10.000 таленти за своето семејство. Александар му одговорил дека бидејќи сега е тој кral на Азија, тој ќе решава за поделбата на земјата. Продолжувајќи по брегот на Средоземното Море ги освоил градовите Тир (во денешен Либан) и Газа по познатите опсади.

Во 332 п.н.е. Александар се обидел да ја освои Нубија, но наишол на силна воена формација предводена од кралицата Кандас, па решил да ги упати своите сили кон Египет. Во таа 332 и следната 331 година, Александар бил добредојден како ослободител на Египет, кој до тогаш бил окупиран од Персија. Бил прогласен за син на Амон (египетски бог на сонцето) од египетските свештеници во пророчиштето во оазата Шива во Либијската пустина. Ја основал Александрија во Египет, која подоцна, по

amenințe teritoriile Europei antice, toate orașele-state grecești, cu excepția spartanilor, l-au ales drept comandant al armelor reunite pe Alexandru, aşa cum o făcuseră mai înainte cu tatăl său Filip.

În anul următor (335 î.Hr.) Alexandru i-a atacat pe traci și iliri pentru a asigura granița de nord a Macedoniei până la Dunăre. În timp ce el avea o campanie armată victorioasă în nord, tebanii și atenienii s-au răzvrătit din nou. Alexandru a reacționat rapid și într-un mod plin de cruzime: Teba, care a opus cea mai puternică rezistență, a fost cucerită cu mare vărsare de sânge, orașul odată cucerit a fost distrus, iar teritoriile sale au fost împărțite între celelalte orașe beotiene. Tebanii rămași în viață toti au fost vânduți ca sclavi și doar preoții, urmașii poetului Pindar și susținătorii Macedoniei au fost crutați.

A mărtăluit spre Persia și s-a luptat cu Darius al III-lea

Armata lui Alexandru a trecut strâmtarea Dardanele formată fiind din aproximativ 42.000 de soldați din Macedonia, din diferite orașe-state grecești, precum și din mercenari și voluntari din Tracia, Peonia și Iliria. După o victorie inițială împotriva forțelor persane în bătălia de lângă râul Granicus, Alexandru a acceptat când capitala provinciei, Sardes, i s-a predat odată cu comorile sale.

În orașul antic Gordium, Alexandru a dezlegat până atunci nerezolvatul „nod gordian“, un fel de ghicitoare care, potrivit legendei, putea fi rezolvată doar de viitorul „Rege al Asiei“. Potrivit uneia dintre relatările, Alexandru pur și simplu a tăiat nodul cu sabia. Potrivit altrei relatările, l-a dezlegat prin îndepărțarea părții vehiculului cu două roți în jurul căreia era înfășurat.

Armata lui Alexandru a trecut de trecătoarea numită Portile Ciliciene, a întâlnit și a învins principalul corp al armatei persane aflată sub conducerea lui Darius al III-lea în bătălia de la Is (azi în Turcia, la granița cu Siria) în noiembrie 333 î.Hr. Darius a fost forțat să fugă de pe câmpul de luptă după ce armata sa s-a dezintegrat și, fugind, și-a lăsat în urmă soția, două fiice, propria mamă, Sisigamba și bogății neprețuite.

Mai târziu, Darius al III-lea i-a oferit lui Alexandru pacea, precum și toate pământurile pe care le cucerise el până atunci și o răscumpărare de 10.000 de talanți pentru familia sa. Alexandru a răspuns că, de vreme ce el acum era regele Asiei, va decide singur împărțirea teritoriilor. Continuând de-a lungul coastei Mării Mediterane, Alexandru a cucerit orașele Tir (în Libanul de astăzi) și Gaza după asedii devenite celebre.

În anul 332 î.Hr. Alexandru a încercat să cucerească Nubia, dar a întâlnit o formăție militară puternică condusă de regina Candace, aşa că a

неговата смрт, станала напреден главен град на Птоломејската династија.

Напуштајки го Египет, Александар продолжил кон Асирија и на 1 октомври 331 п.н.е. го победил Дариј уште еднаш. Повторно Дариј бил принуден да побегне од бојното поле, но овојпат Александар го следел до Арбела, откаде овој пребегнал во Екбатана (денешен Иран).

Повеќе градови со името на Александар

Потоа Александар тргнал кон Вавилон. Од Вавилон, Александар се упатил во Суса, еден од главните градови на Персија, и го освоил неговото легендарно богатство. Испраќајќи ја главнината од својата војска кон главниот град на Персија Персеполис, Александар ги нападнал и освоил Портите на Персија (денес планината Загрос), а потоа побрздал кон Персеполис пред неговата војска да го опљачка богатството на градот.

По освојувањето на Персеполис, Александар ја продолжил потерата по Дариј. До тогаш, персискиот крал веќе бил заробен од Бесус, неговиот бактријски сатрап и сонародник. Додека Александар наближувал, Бесус наредил да го убијат Дариј, а потоа, прогласувајќи се за негов наследник под името Артаксеркс 5, се повлекол во централна Азија од каде организирал напади против Александар. Со смртта на Дариј, Александар ја прогласил

decis să-și îndrepte forțele armate spre Egipt. În acel an 332 î.Hr. și în anul următor 331 î.Hr., Alexandru a fost primit ca eliberator al Egiptului, care până atunci fusese sub ocupația Persiei. Acolo el a fost proclamat fiul lui Amon (zeul soarelui egiptean) de către preoții egipteni într-un oracol din oaza Shiva din desertul libian. A pus fundațiile orașului Alexandria în Egipt, care mai târziu, după moartea sa, a devenit foarte avansata capitală a dinastiei ptolomeice.

Părăsind Egiptul, Alexandru a mers în Asiria și la 1 octombrie 331 î.Hr. l-a învins încă o dată pe Darius. Din nou Darius a fost nevoit să fugă de pe câmpul de luptă, dar de data aceasta Alexandru l-a urmat până la Arbela (Erbil), de unde Darius a fugit mai departe în Ecbatana (Iranul de astăzi).

Și mai multe orașe cu numele lui Alexandru

Alexandru cu forța sa armată s-a îndreptat apoi spre Babilon. Din Babilon, Alexandru s-a îndreptat spre Susa, una dintre cele mai importante și bogate capitale ale Persiei, unde a capturat bogățiile legendare ale acesteia. Trimînd corpul principal al armatei sale spre capitala persană Persepolis, Alexandru a atacat și a capturat muntii numiți Portile Persiei (Muntii Zagros de astăzi), apoi s-a repezit către Persepolis ca să ajungă acolo înainte ca armata sa să înceapă a jefui bogățiile orașului.

După ce a cucerit Persepolisul, Alexandru a continuat urmărirea lui Darius. La acea vreme,

одмазничката војна за завршена, и ги ослободил своите грчки и други сојузници од својата војска, но им дозволил на доброволците да останат како платеници.

Неговата понатамошна тригодишна воена кампања, прво против Бесус, а потоа и против Спитамен, сатрап од Согдијана, го одвела Александар низ повеќе делови на денешен Авганистан и Таџикистан. Притоа, формирал повеќе градови со името Александрија, од кои некои постојат и денес, на пример Кандахар во Авганистан и Хуџанат во Таџикистан. Во тие походи, неговите противници биле поразени: Бесус во 329, а Спитамен во 328 г.п.н.е.

Победил и со рана во рамото од копје

По смртта на Спитамена и бракот со Роксана (Рошанак на бактриски), Александар ги зацврстува своите нови позиции во Централна Азия. Во 326 п.н.е. Александар конечно е подготвен да се посвети на освојувањето на Индија. Тој ги повикува сите водачи на племињата од Гандара, територија на север од денешен Пакистан, да му се покорат и да тргнат со него. Амби, владетелот на Таџила, чие кралство се простирало од Инд до Целам, така и направил. Но водачите на некои кланови, како Асапсиос и Асакеноис, познати во индиските текстови како Ашвајани и Ашвакајани (имињата асоцираат на природата на нивните заедници, на санскритски јазик Ашва значи коњ), одбиле да се покорат.

Александар лично ја преземал командалата

реgele persan fusese deja capturat de către Besus, satrapul și compatriotul său bactrian (din regiunea Bactria). Pe măsură ce Alexandru se apropiă de locul unde îl ținea ostatic, Besus l-a ucis pe Darius și apoi, proclamându-se succesorul său sub numele de Artaxerxes V, s-a retras în Asia Centrală de unde în viitor va organiza atacuri împotriva lui Alexandru. Odată cu moartea lui Darius, Alexandru a declarat războiul de urmărire a acestuia încheiat și a eliberat grecii și pe ceilalți ostași ai armatei sale, dar a permis voluntarilor să rămână ca mercenari.

Campania sa militară ulterioară de trei ani, mai întâi împotriva lui Besus și apoi împotriva lui Spitamenes, satrap al Sogdianei, l-a dus pe Alexandru prin multe zone ale Afganistanului și Tadzhikistanului de astăzi. Ajungând acolo, a înființat mai multe orașe cu numele Alexandria, dintre care unele există și astăzi, de exemplu Kandahar în Afganistan și Khujanat în Tadzhikistan. În acele campanii, adversarii săi au fost învinși: Besus în anul 329 î.Hr. și Spitamen în anul 328 î.Hr.

Cu o rană la umăr de la o sulită, a câștigat o bătălie

După moartea lui Spitamen și căsătoria lui cu Roxana (Roshanak în limba bactriană, fiica lui Oxyantes), Alexandru își consolidează noile poziții cucerite în Asia Centrală. În anul 326 î.Hr. Alexandru este în sfârșit gata să se dedice cuceririi Indiei. Îl cheamă pe toți liderii tribali din Gandhara, un teritoriu din nordul Pakistanului actual, să i se supună și să meargă cu el în această expediție

Александар Македонски - Alexandru Macedon

над штитоносците, пешадијата, стрелците, Агријанците и коњаниците, и со нив тргнал во напад на кланот Аспасиос во долините Алишанг и Гуреа, како и на кланот Асакеноис во долините Сват и Бунер. Според современите историчари, било доста тешко за Александар да ги покори овие племиња, меѓу кои племињата Масага и Аорну дала силен отпор. Посебно драматични биле борбите со кланот Аспасиос, во кои Александар бил ранет во рамото со копје, но сепак кланот ја загубил битката, а 40.000 воини биле заробени.

Асакеноисите му се спротивстравиле на Александар со армија од 30.000 борбени кочи, 38.000 пешадија и 30 слонови. Тие се бореле храбро и пружиле силен отпор во многу утврдени места како што биле градовите Ора, Базира и Масага. За да се скрши жестокиот отпор кај утврдувањето Масага биле потребни неколку дена жестока и крвава битка во која Александар бил сериозно ранет во потколеницата. Кога поглаварот на Масага загинал во битката, командалата над неговата војска ја презела неговата мајка Клеофис, која исто така била цврсто решена да ја брани својата татковина до последниот здив. Примерот со Клеофис кажува дека во битката исто така била вклучена и женската популација на утврдувањето. Александар за да ја совлада Масага морал постојано да врши дотур на свежа војска со цел да го одржи моралот на својата војска.

Импресиониран од храброста на Пор

При крајот на битките кои ги водел Александар во Масага и Ора, голем број на Акакеносите се префрлиле во утврдувањето високо во планините наречено Аорнос. Александар постојано бил зад петици на овие трупи. Само после четири дневна крвава битка Александар го зазел и ова утврдување кое се сметало за неосвоиво. Пустошења како во Масага се повториле и во Аорнос.

Пишувачки за битките на Александар против Асакеноисите, Виктор Хансон вели: „Иако им ветил на опколените Асакеноиси дека ќе им ги поштеди животите ако се предадат, тој ги погубил сите војници кои биле заробени. Нивните упоришта во Ора и Аорнус исто така биле разрушени.“

Сисикотос, кој му помогнал на Александар во овие битки, подоцна бил назначен за владетел на Аорнус.

Откако го совладал Аорнус, Александар ја преминал реката Инд и влетал во битка против Пор, владател на територијата Пенџаб во битката кај Хидасп во 326 п.н.е.

После победата, Александар бил импресиониран од храброста на Пор во

арматă. Conducătorul din Tajila, al cărui regat se întindea de la Indus la Jhelam, a făcut acest lucru. Însă liderii unor clanuri, precum Asapsios și Asakenos, cunoscuți în textele indiene drept Ashwayans și Ashvakayans (nume asociate cu natura comunităților lor, în sanscrită Ashwa înseamnă cal), au refuzat să se supună și Alexandru s-a întors împotriva lor.

Alexandru a preluat personal comanda scutierilor, infanteriei, arcașilor, sulițașilor și cavaleriei, iar împreună cu aceștia a mers să atace clanul Aspasios localizat în văile Alishang și Gurea, precum și clanul Asakenos localizat în văile Swat și Buner. Potrivit istoricilor moderni, lui Alexandru i-a fost destul de greu să supună triburile făcând parte din aceste clanuri, printre care triburile Masaga și Aornu au opus o rezistență înversunată. Deosebit de dramatice au fost bătăliile cu clanul Aspasios, ocazie cu care Alexandru a fost rănit la umăr de o sulită, dar până la urmă clanul a pierdut lupta și 40.000 de războinici au fost capturați.

Asakenoizii s-au opus lui Alexandru cu o armată de 30.000 de care de luptă, 38.000 de infanteriști și 30 de elefanți. Ei au luptat cu curaj și au opus o rezistență înversunată în multe locuri fortificate precum orașele Ora, Bazira și Masaga. A fost nevoie de câteva zile de lupte aprige și sângheroase în care Alexandru a fost grav rănit la picior pentru a disipa rezistența acerbă din jurul cetății Masaga. Când conducătorul din Massaga a murit în luptă, comanda armatei sale a fost preluată de către mama sa, Cleophis, care era și ea la fel de hotărâtă să-și apere patria până la ultima suflare. Exemplul lui Cleophis arată că populația feminină a fortificației din Massaga a fost implicată și în luptă. Pentru a cucerii Massaga, Alexandru a trebuit să vină în mod constant cu trupe armate proaspete pentru a menține ridicat moralul armatei sale.

Impresionat de curajul lui Porus

La sfârșitul bătăliilor purtate de Alexandru la Massaga și Ora, un număr mare de membri ai clanului Asakenos s-au mutat într-o fortăreață înaltă din munti, numită Aornos. Alexandru a fost în mod constant pe urmele acestor trupe. Abia după patru zile de lupte sângheroase, Alexandru a capturat această fortificație, care era considerată inexpugnabilă. Devastarea pe care au făcut-o trupele lui Alexandru la Massaga s-a repetat și la Aornos.

Scriind despre bătăliile lui Alexandru împotriva Asakenoizilor, Victor Hanson spune: „Deși le promisese asediatorilor Asakenos că le va cruța viața dacă se predau, el i-a executat pe toți soldații care au fost capturați. Cetățile lor din Ora și Aornos au fost, de asemenea, distruse.“

Сисикотос, care l-a ajutat pe Alexandru în aceste bătălii, a fost numit mai târziu conducător al

битката, па затоа влегол во сојуз со него назначувајќи го за управител на неговото кралство, дури и придавајќи му во владение и територии кои претходно Пор не ги владеел. Потоа Александар изградил два нови града, од кој едниот го именувал Букефал, во чест на неговиот коњ кој го донел него до Индија, а загинал во Битката кај Хидасп. Александар продолжил со освојувања на сите утврдувања покрај реката Инд.

Источно од кралството на Пор, близу до реката Ганг, се наоѓало моќното царство на Магада под владение на династијата Нанда. Стравувајќи од судир со уште една моќна индиска војска, изморена од повеќегодишните воени походи, војската на Александар запира кај реката Биас одбивајќи да маршира понатаму кон исток. Така оваа река ја означува и границата до каде војската на Александар прорела на исток.

По битката со Пор, моралот на војската на Александар опаднал за понатамошни походи. А покрај тоа, тие требало да се соочат со далеку помоќен непријател. Војската на Александар имала на располагање околу 20-илјадна пешадија и околу 2.000 коњаници. Војската отворено се спротиставила на инсистирањето на Александар да ја преминат и реката Ганг. А пак од другата страна на реката ги чекала силна армија од добро вооружени и воинствени пешадијци, коњаници и слонови.

Низ пустината изгубил многу војници

Александар, после состанокот со неговиот офицер Коенус, бил убеден да се откаже од понатамошни походи и да се вратат назад. Александар бил приморан да сврти на југ. На патот кон југ војската се судрила со кланот Мали, еден од највоинствените во Индија во тој период. Но војската на Александар после жестоките битки го покорува кланот Мали. Во едне од налетите на утврдувањето Александар бил сериозно ранет од стрела.

Поголемиот дел од својата армија Александар ја насочува кон Карманија (во денешно време јужниот дел на Иран) на чело со генералот Кратер, а еден дел гради флота за да го истражи Персискиот залив под водство на адмиралот Неарх, додека со останатиот дел од војската се враќа назад во Персија по јужната ruta низ пустината Гедрозија (во денешно време дел од јужен Иран и Макран во јужен Пакистан). Патувањето низ пустината траело околу 60 дена и во текот на нејзиното поминување умираат околу 3/4 од Александровата војска.

Александар дел од своите сили оставил во Индија. На територијата на Инд, тој го именува неговиот офицер Пејтон како сатрап,

Aornosului.

După victoria de la Aornos, Alexandru a traversat râul Indus și a intrat în luptă împotriva lui Porus, conducătorul teritoriului Punjab, în bătălia de la Hydaspes din anul 326 î.Hr.

După victorie, Alexandru impresionat fiind de vitejia lui Porus în luptă, a intrat într-o alianță cu el, numindu-l conducătorul fostului său regat, adăugând la fostul regat și teritoriile pe care Porus nu le guvernase anterior. Aici Alexandru a construit două orașe noi, dintre care pe unul l-a numit Bucephalus, în cinstea calului său pe care l-a călărit din Macedonia până în India și care a murit în bătălia de la Hydaspes. Alexandru a continuat să cucerească toate localitățile fortificate situate de-a lungul râului Indus.

La est de regatul lui Porus, lângă râul Gange, se afla puternicul regat Magadha sub conducerea dinastiei Nanda. Temându-se de o nouă ciocnire cu o altă puternică armată indiană, obosită de anii mulți de campanie militară petrecuți departe de Macedonia, armata lui Alexandru s-a oprit la râul Beas, refuzând să mărșăluiască mai spre est. Astfel, acest râu marchează și granița până la care armata lui Alexandru a pătruns spre est.

După bătălia cu Porus, moralul armatei lui Alexandru a scăzut foarte mult la gândul unor campanii viitoare. În plus, armata trebuia acum să înfrunte un inamic mult mai puternic. Armata lui Alexandru avea aproximativ 20.000 de infanteriști și aproximativ 2.000 de războinici călăre. Armata s-a opus în mod deschis insistențelor lui Alexandru de a trece și râul Gange și a înainta și mai mult spre est. De cealaltă parte a râului de data aceasta îi aștepta o armată puternică cu infanteriști războinici bine înarmați, cu călăreți și cu elefanți.

A pierdut mulți soldați în deșert

Alexandru, după o întâlnire cu ofițerul său Coenus, a fost convins să renunțe la alte campanii militare spre est și să se întoarcă înapoi. Astfel Alexandru a fost nevoit să se îndrepte spre sud. Pe drumul spre sud, armata s-a ciocnit cu clanul Mali, unul dintre cele mai războinice din India la acea vreme. Armata lui Alexandru, după bătălii aprige, supune clanul Mali. Într-unul dintre atacurile asupra fortificației, unde această se găseau, Alexandru a fost grav rănит de o săgeată.

Alexandru își direcționează cea mai mare parte a armatei spre Carmania (sudul Iranului de astăzi) sub conducerea generalului Crater și o parte din această armată construiește o flotă pentru a explora Golful Persic sub comanda amiralului Nearchus, în timp ce restul armatei se întoarce înapoi în Persia pe ruta de sud prin deșertul Gedrosia (în zilele noastre o parte din sudul Iranului și Makran - sudul Pakistanului). Călătoria prin deșert a durat aproximativ 60 de zile

позиција која тој ја задржал следните десет години се до 316 п.н.е., а во Пенџаб тој го оставил генералот Еудемус како командант на војската под владение на Пор и Таџили.

Патувајќи кон Суса, Александар открил дека многу од неговите сатрапи и воени управници лошо се однесувале во негово отсуство и казнил со смрт извесен број од нив. Во знак на благодарност, ги платил долговите кон војниците и објавил дека ќе ги испрати постарите и осакатените ветерани назад во Македонија под водство на Кратер. И покрај тоа, војската се побунила во градот Опис, одбивајќи да биде испратена назад и критикувајќи ги неговите новоусвоени персиски обичаи, како и воведувањето на персиски офицери и војници во војската. Александар ги погубил водачите на бунтот. Во обид да воспостави трајна слога помеѓу македонските и персиските граѓани, организирал и масовна венчавка помеѓу македонските офицери и персиските и други благороднички од Суса, но изгледа мал број од тие бракови траеле повеќе од една година.

Неговите обиди да ги обедини македонската и персиската култура вклучувале и македонска воена обука за персиските момчиња.

Се мисли и дека Александар сакал да го освои и присоедини и Арапскиот Полуостров, но оваа теорија не е потврдена. Се претпоставувало и дека Александар може да се упати на запад и да ги нападне Картигина и Италија.

По патувањето во Екбатана за да го

ши врз тимпул паркурерии дешертului aproximativ 3/4 din războinicii lui Alexandru care au urmat această cale au pierit.

Alexandru a лајат о parte din фортеle sale armate врз India. Pe teritoriul Indului ши-a numit ofiterul Peiton ca satrap, функције по care acesta a држан о време зеке години пань врз anul 316 BC, iar врз Punjab I-a лајат pe generalul Eudemus врз calitate de comandant al armatei афлате sub guvernarea lui Porus и Tadjili.

Întorcându-se la Susa, Alexandru a constatat că mulți dintre satrapii și guvernorii săi militari s-au purtat prost cu populația în absența lui și i-a omorât pe unii dintre ei. În semn de recunoștință, a plătit datorile avute față de soldați și a anunțat că îl va trimite pe veterani în vîrstă și pe infirmi înapoi în Macedonia, sub conducerea lui Crater. În ciuda acestui fapt, armata venită din Macedonia s-a revoltat în orașul Opis, refuzând să fie trimisă înapoi și criticând obiceiurile persane proaspăt adoptate de către Alexandru, precum și introducerea ofiterilor și soldaților persi în armată. Alexandru i-a executat pe liderii revoltei. În încercarea de a stabili legături armonioase și durabile între cetățenii macedoneni și cei persi, el a organizat și o nuntă colectivă, în masă, între ofiterii macedoneni și persani și femei nobile din Susa, dar se pare că puține dintre acele căsătorii au durat mai mult de un an.

Încercările sale de a fusiona cultura macedoneană cu cea persană au inclus și pregătirea militară de tip macedonean pentru băieții persi.

De asemenea, se crede că Alexandru a vrut

преземе најголемиот дел од персиското богатство, неговиот најдобар пријател Хефестион умрел од болест, или можеби од труење. Александар тагувал по умрениот пријател 6 месеци.

На 10 или 11 јуни 323 г. п.н.е. Александар починал во Вавилон. Тоа било само еден месец пред да наполни 33 години. Постојат различни теории за причините на смртта. Некои сметаат дека Александар бил отруен од синот на Антипатер или од некој друг. Друга теорија е дека починал после пијанствата претходните денови. Други сметаат дека починал од маларија од која се има заразено во 336 г. п.н.е.

Останал без наследник

Непосредно пред неговата смрт, неговите генерали го запрашале кој треба да го наследи неговото царство. Бидејќи Александар немал очигледен и легитимен наследник (неговиот син Александар IV ќе се роди после неговата смрт, а неговиот претходен син бил роден од страна на негова конкубина, не жена), тоа било прашање од голема важност. Постојат повеќе дебати за тоа што им одговорил Александар на своите генерали. Некои веруваат дека Александар рекол, „Кратисто“ (што значи „на најсилниот“) или „Крат’ери“ (на силниот).

Повеќе учени веруваат дека Александар имал намера да избере некој од неговите генерали, а очигледен избор бил Кратер, бидејќи тој бил командант на најголемиот дел од армијата и се докажал како брилијантен командант. После ваквиот одговор на

să cucerească și să anexeze Peninsula Arabică, dar această teorie nu a fost confirmată. De asemenea, la un moment dat s-a presupus că Alexandru ar dorit să se îndrepte spre vest și să atace Cartagina și Italia.

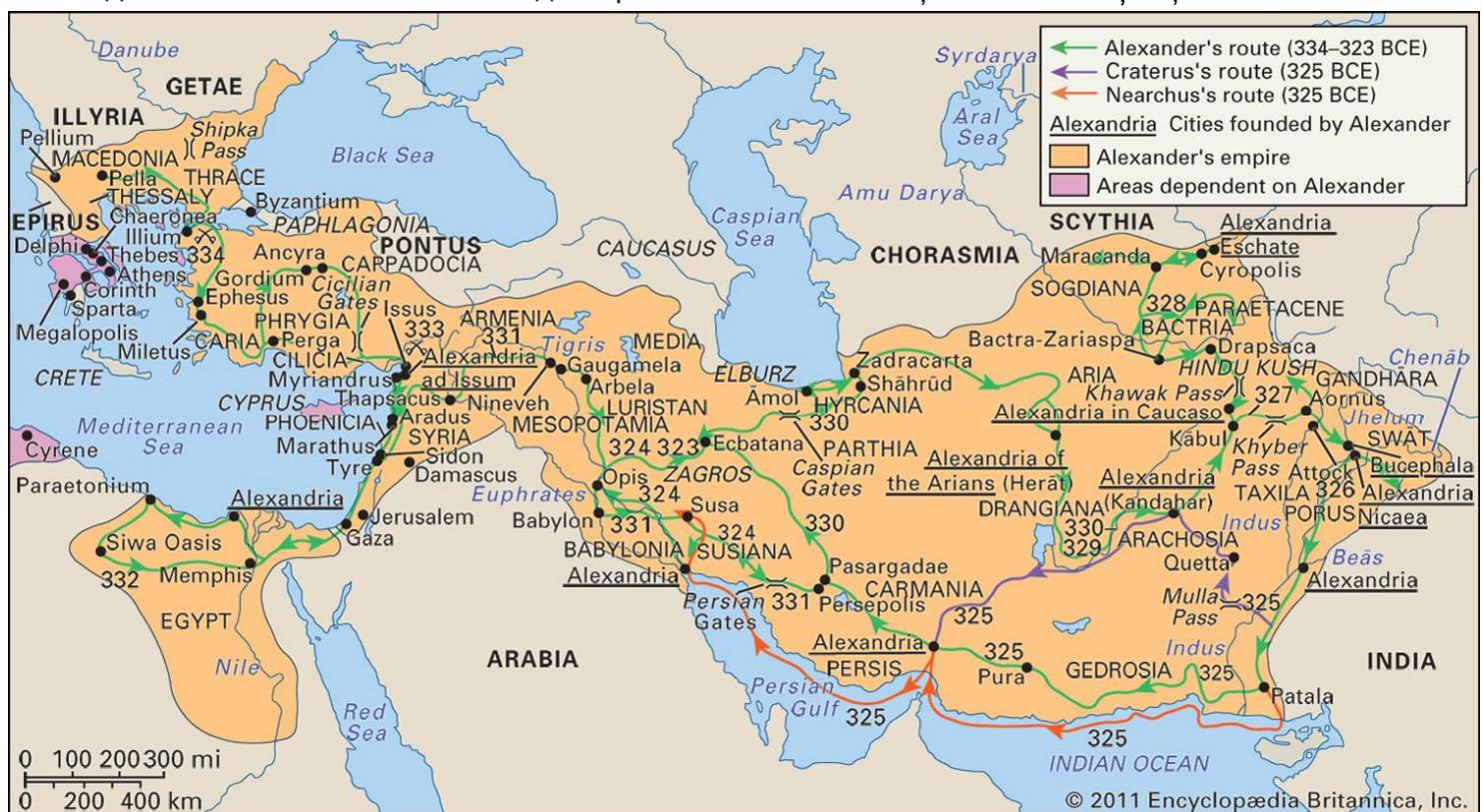
După ce a călătorit către Ecbatana pentru a revendica cea mai mare parte a bogățiilor persane, cel mai bun prieten al său, Hephaestion, a murit fie din cauza unei boli, fie din cauză că a fost otrăvit. Alexandru și-a deplâns prietenul mort timp de 6 luni.

Pe 10 sau 11 iunie în anul 323 î.Hr., Alexandru a murit în Babilon. I-ar mai fi trebuit doar o lună ca să împlinească 33 de ani. Există diverse teorii despre cauzele morții sale. Unii cred că Alexandru a fost otrăvit de fiul lui Antipater sau de către altcineva apropiat lui. O altă teorie este că a murit după ce s-ar fi îmbătat crunt în zilele precedente acestor date. Alții cred că a murit de malarie pe care ar fi contractat-o în anul 336 î.Hr.

A rămas fără moștenitor

Cu puțin timp înainte de moartea sa, generalii lui l-au întrebat cine ar trebui să-i moștenească regatul. Întrucât Alexandru nu avea un moștenitor evident și legitim (fiul său Alexandru al IV-lea se pare că s-ar fi născut după moartea sa, iar primul său fiu fusese născut de o concubină de a sa, nu de o soție), era o chestiune de mare importanță. Există multe dezbateri despre ce le-a răspuns Alexandru generalilor săi. Unii cred că ultimul cuvânt rostit de Alexandru ar fi fost „Kratisto“ (însemnând „din cel mai puternic“) sau „Krat’eroi“ (din cel puternic).

Mulți oameni de știință cred că Alexandru

Александар кој им го дал на своите генерали, најверојатно Кратер бил убиен пред воопшто да биде во можност да организира церемонија по повод неговото назначување.

Александар бил описан од Аријан како: „Силен, убав командант со еднооко темно како ноќта и едно сино како небото“.

Александар се оженил двапати: со Роксана, поради љубов; и со Статејра II, персиската принцеза и ќерката на Дариј III од Персија, од политички причини. Се верува дека тој имал два сина, Александар IV Македонски од Роксана и, можеби, Херакле Македонски од Барсина.

Александар Македонски постои како митска личност во митовите на многу европски, азијски и африкански народи.

Сепак, за него постојат и негативни коментари од некои значајни личности: така, поетот Лукан го нарекувал Александар Македонски „среќниот пљачкаш“ (*felix praedo*), додека Сенека го нарекувал „разбојник и пустошник на народите“ (*Iatro gentiumque vastator*).

Лаура Рогобете

intenționa să aleagă pe unul dintre generalii săi, iar Crater ar fi fost alegerea evidentă, deoarece conducea cea mai mare parte a armatei și se dovedise a fi un comandanț strălucit. După răspunsul lui Alexandru dat generalilor săi, Crater a fost probabil ucis înainte de a se fi putut organiza o ceremonie care să celebreze numirea lui.

Alexandru a fost descris de Arrian din Nicomedia ca fiind: „Un comandanț puternic și frumos, cu un ochi întunecat ca noaptea și unul la fel de albastru ca cerul“.

Alexandru s-a căsătorit de două ori: cu Roxana, din dragoste; și cu Stateira II, prințesa persană și fiica lui Darius al III-lea al Persiei, din motive politice. Se crede că ar fi avut doi fii, Alexandru al IV-lea al Macedoniei născut de către Roxana și, posibil, Heracles al Macedoniei născut de către Barsina.

Alexandru Macedon se regăsește ca figură mitică în miturile și legendele multor națiuni europene, asiatiche și africane.

Există însă și comentarii negative despre el din partea unor oameni importanți: de exemplu, poetul Lucan l-a numit pe Alexandru Macedon „tâlharul fericit“ (*felix praedo*), în timp ce Seneca l-a numit „tâlharul și răpitorul neamurilor“ (*Iatro gentiumque vastator*).

Laura Rogobete

ТАВĀРА DE FOLCLOR 2022 (20-27 ЈУЛИ)

19 јули. Пристигната во седиштето на Д.М.Р. од Букурешт бев нетрпелива да заминеме за Крајова, а оттаму во Македонија. Автобусот кој требаше да не однесе до Охрид од паркингот на хотелот Грин, пристигна точно во предвиденото време (2.00 часот) и откако сите брзо се кација, тргнавме на пат. Знаевме дека ќе биде долга ноќ, навистина долга, затоа што освен што самото патување трае, од Крајова до Охрид, најмалку 12 часа, горе споменатиот автобус се движеше со невообичаено мала брзина, така што дури околу 15:30 часот (по локално време), по повеќе од 14 часа, го видов Охридското Езеро за прв пат по четири години – сино, ведро, мирно, како и секогаш. Таму требаше да останеме четири дена, а во Скопје три.

Првиот ден, кој обично е резервиран за сместување и акомодирање, беше слободен, без никакви обврски, па почнав да шетам низ хотелот, да увидан на мое големо задоволство,

19 iulie. Ajunsă la sediul A.M.R. din București, eram nerăbdătoare să plecăm la Craiova și de acolo mai departe, către Macedonia. Autocarul menit să ne ducă la Ohrid din parcarea hotelului Grim a sosit chiar la ora stabilită (2.00) și, după ce s-a îmbarcat rapid toată lumea, am pornit. Avea să fie o noapte lungă, cu adevărat lungă, pentru că, pe lângă faptul că drumul în sine durează, de la Craiova până la Ohrid, cel puțin 12 ore, autocarul mai sus numit a mers cu o viteză neobișnuit de mică, astfel că abia în jurul orei (locale) 15.30, după mai bine de 14 ore, am văzut pentru prima dată în patru ani lacul Ohrid – albastru, clar, neclintit, ca întotdeauna. Aveam să stăm acolo patru zile, iar la Skopje, trei.

Prima zi, fiind rezervată acomodării, a rămas liberă, aşa că am început să mă plimb prin hotel, ca să remarc, cu mare placere, pe peretii holurilor și ai camerelor, tablouri lucrate fie în cuțit, fie în pensulă, deosebit de expresive și reprezentând decoruri locale. De asemenea,

на сидовите на салите и сите, слики работени или со нож или со четка, особено експресивни и претставуваа локални настани. Хотелот исто така беше полн со музички инструменти, од пијана до контрабаси, што ми оставил впечаток дека областа околу Охридското Езеро е место кое го сакаат уметниците, погодно за тие што создаваат и творат. Приквечерината и јас се симнав малку на брегот, но не го фатив сончениот ден, сепак го фатив зајдисонцете, едно вистинско прекрасно зајдисонце.

На вториот ден од кампот го посетивме манастирот „Свети Наум“. Постои легенда која вели дека ако го ставите увото на реликвијарот на светецот, ќе го слушнете отчукувањето на неговото срце. Без верба, но многу љубопитна, го ставив и јас увото до надгробната плоча. Навистина, слушнав отчукување од таму долу. И не бев единствената што го почувствува тоа.

Следниот ден ја посетивме Струга, мал, но особено убав град, низ кој поминува реката Црн Дрим, која овде ја добива тиркизна нијанса на боја. Дното на водата не се гледа, но не затоа што водата не е чиста, затоа што македонските води се генерално бистри, туку затоа што е полна со алги. Градот Струга е познат и по меѓународниот поетски фестивал што се одржува таму секоја година или пак по

hotelul era plin de instrumente muzicale, de la pian până la contrabas, lucru care mi-a dat impresia că zona lacului Ohrid este un loc iubit de artiști, propice creației. Mai pe seară, am coborât puțin și pe mal, însă n-am mai prins soarele decât la apus, un apus superb.

În cea de-a doua zi de tabără, am vizitat Mănăstirea „Sfântul Naum“. Există o legendă care spune că, dacă lipești urechea de racla sfântului, îi vei auzi bătaile inimii. Neîncrezătoare dar curioasă, mi-am apropiat și eu urechea de piatra funerară. Într-adevăr, am auzit venind de acolo, de dedesubt, un ticăit. și nu am fost singura.

În următoarea zi am vizitat Struga, un oraș mic dar deosebit de frumos, străbătut de același Tîrni Drim care capătă aici o tentă turcoaz. Fundul apei nu este vizibil, dar nu din pricina faptului că apa nu ar fi clară, pentru că apele Macedoniei sunt, în general, limpezi, ci din cauză că este plină de alge. Poate că orașul este cunoscut și pentru festivalul internațional de poezie ce are loc în fiecare an acolo sau pentru faptul că, în 1982, în cadrul respectivului festival, Nichita Stănescu a primit premiul cel mare, „Cununa de Aur“. Ce m-a neliniștit însă la acest oraș este prezența tot mai numeroasă a steagurilor roșii cu vulturul negru bicefal, aproape ca și cum Struga nici n-ar mai face parte din Macedonia. Pe seară, ne-am dus în

тоа што во 1982 година во рамките на тој фестивал Никита Станеску ја доби големата награда „Златниот венец“. Она што сепак ме загрижи за овој град е зголеменото присуство на црвени знамиња со црн двоглав орел, речиси како Струга да не е повеќе дел од Македонија. Вечерта отидовме во градот Охрид да го видиме настапот на народните игри (на кој учествуваат кореографски ансамбли од повеќе земји, меѓу кои Србија, Република Молдавија и Унгарија). Се разбира, бевме таму, главно, да ги поддржиме играорците од Ансамблот „Сонце“ кој припаѓа на Друштвото на Македонците во Романија.

На 23 јули, последниот ден поминат во Охрид, имавме слободно време за шетање, така да отидов на плажа - топла, пријатна температура на водата, малку гужва, амбиент сличен на море, разликата само во водата, во Охрид водата не е солена и нема бранови. За среќа најдовме дрво со широка круна за да се скриеме од топлите сонцеви зраци.

Следниот ден тргнавме за Скопје. Едвај чекав повторно да го поминам делот од патот што води кон Маврово, да ги видам уште еднаш огромните планини и нивните долини, прекрасната глетка! Но, не само планините, туку и вегетацијата е интересна во Македонија, бидејќи, иако земјата повеќе не се отвора кон Медитеранот, има зачувано елементи специфични на таа клима, како што се, на пример, боровите, црвениковата почва и кипарисите (во јужниот предел). Тогаш,

орасул Охрид, са се видиме украсен со фолклорични (ла care au participat ansambluri coregrafice din mai multe țări, dintre care și Serbia, Republica Moldova, Ungaria). Desigur, noi am fost prezenți acolo, în principal, ca să-i susținem pe dansatorii din Ansamblul „Sonțe“ care aparțin Asociației Macedonenilor din România.

În ziua de 23 iulie, fiind ultima petrecută la Ohrid, am avut program de voie, aşa încât am mers pe plajă – cald, temperatura apei plăcută, aglomeratie, un cadru asemănător celui de la mare, atât că apa nu este sărată și nu are valuri. Noroc că am găsit un arbore cu coroana largă, sub care să ne ferim de soare.

În ziua următoare, am plecat către Skopje. Abia așteptam să trecem din nou pe lângă portiunea de drum care duce către Mavrovo, ca să mai văd odată munții imenși și valele aferente lor, un peisaj magnific! Însă nu numai munții, ci și vegetația este interesantă în Macedonia, pentru că, deși țara nu mai are deschidere la Mediterană, a păstrat elemente specifice aceluui climat, ca, de exemplu, pinii, pământul roșiotic și chiparoșii (în sud). Apoi, în mod normal, ar fi trebuit să urcăm până la canionul Matka, însă, din cauza căldurii insuportabile, am plecat mai repede la Skopje.

25 și 26 iulie. În sfârșit am avut suficient timp să vizităm pe îndelete orașul Skopje! Am văzut (din nou) casa memorială a Maicii Tereza, vechea gară, distrusă de cutremurul din 1963 și muzeul de istorie. Cutremurul din 1963 a avut loc chiar pe 26 iulie, a avut o magnitudine de 6.1 și a năruit aproximativ 80% dintre clădiri, de aceea

нормално, требаше да се искачиме до кањонот Матка, но поради неподносливите горештини тргнавме порано за Скопје.

25 и 26 јули: конечно имавме доволно време лежерно да го посетиме градот Скопје! Ги видовме (повторно) спомен-куќата на Мајка Тереза, старата железничка станица, уништена од земјотресот во 1963 година и историскиот музеј. Земјотресот од 1963 година се случи на самиот 26 јули, и бил со јачина од 6,1 степени и унишити околу 80% од зградите, така што повеќето згради во главниот град сега се нови. Часовникот на станицата запрел точно во моментот кога се случил земјотресот, 5.17 часот, како што може да се види на фотографијата. Се разбира, посетата на Скопје не би била целосна без да отидам во чаршијата, по која шетав главно за да купам подароци за моето семејство.

Конечно, како што завршуваат сите работи, мораше да заврши и кампот. По појадокот во 6 часот, околу 7 часот наутро заминавме назад за Романија, веќе ми недостасуваше земјата од која штотуку заминував.

Делија Брза, Д.М.Р. Букурешт

majoritatea clădirilor din capitală sunt acum noi. Ceasul gării s-a oprit exact la ora la care s-a produs seismul, 5:17 dimineață. Bineînțeles, o vizită în Skopje n-ar fi fost completă fără să mergem și în bazar pe care l-am cunoscut mai ales în vederea cumpărării de cadouri pentru cei de acasă.

În fine, cum toate lucrurile au un sfârșit, și tabăra trebuia să se încheie. După micul dejun luat la ora 6, în jurul orei 7 dimineață am plecat înapoi spre România, fiindu-mi deja dor de țara pe care tocmai o părăseam.

Delia Breza, A.M.R. București

СВЕТИОТ ПРОРОК ИЛИЈА

Роден е во градот Тесвит и затоа е наречен Тесвитејанин. Уште при неговото раѓање, неговиот татко видел ангели Божји околу детето како го повиваат во оган и му даваат да јаде пламен. Ова било предзнак за неговиот пламенен карактер и за благодаруваната огнена сила во него. Целата младост тој ја поминал во богомислие и молитва, честопати повлекувајќи се во пустината, за да може во тишина да размислува и да се моли. Во тоа време еврејското царство било разделено на два нееднакви дела: Јудиното царство опфаќало само две племиња, Јудиното и Венјаминовото, со престолнина во Ерусалим, а Израилевото царство ги вклучувало останатите десет племиња со престолнина во Самарија. Со првото царство владееле потомците на Јеровоам, слуга на Соломон. Најголем судир пророкот Илија имал со израилскиот цар Ахав и со неговата изопачена жена Језавела. Зашто тие им се поклонувале на идолите и го одвраќале народот од служењето на единствениот и жив Бог. Згора на тоа уште и Језавела, којашто била Сиријка, го наговорила мажот ѝ да подигне

SFÂNTUL PROOROC ILIE

S-a născut în orașul Tesvi și de aceea a fost numit Tesviteanul. Încă de la nașterea lui, tatăl său a văzut îngerii lui Dumnezeu înconjurând copilul, învăluindu-l în foc și dându-i să mănânce flăcări. Aceasta a fost o prefigurare a caracterului său înflăcărat și al forței arzătoare lăuntrice dată de Dumnezeu. Toată tinerețea și-a petrecut-o în devotament și rugăciune, retrăgându-se adesea în deșert, pentru a putea cugeta și ruga în liniste. La acea vreme, regatul evreiesc era împărțit în două părți inegale: împărăția lui Iuda cuprindea doar două seminții, Iuda și Beniamin, cu capitala la Ierusalim, iar regatul lui Israel includea celelalte zece triburi cu capitala în Samaria. Prima împărăție a fost condusă de descendenții lui Ieroboam, un slujitor al lui Solomon. Proorocul Ilie a avut cel mai mare conflict cu regele israelian Ahab și soția sa vicioasă, Izabela. Căci ei s-au închinat idolilor și i-au îndepărtat pe oameni de la slujirea singurului Dumnezeu viu. Mai mult, Izabela, care era siriană, și-a convins soțul să construiască un templu pentru zeul sirian Baal și să numească preoți pentru acel zeu fals. Ilie a arătat puterea și autoritatea lui Dumnezeu prin mari minuni: a închis cerul, aşa că n-a fost ploaie timp de trei ani și șase luni; a

храм за сирискиот бог Ваал и да одреди свештеници за тој лажен бог. Со големи чуда Илија ја покажа силата и власта Божја: го затворил небото, па немало дожд три години и шест месеци; спуштил оган од небото и му запали жртва на својот Бог, а жреците на Ваал тоа не можеле да го направат; симнал дожд од небото со својата молитва; чудесно ги умножил брашното и маслото во куќата на вдовицата во Сарепта и го воскреснал нејзиниот умрен син; му прорекол на Ахав дека кучињата крвта ќе му ја лижат и на Језавела, дека кучињата ќе ја изедат, што и се случило; и многу други чуда извршил и настани предвестил. На Хорив разговарал со Бога и во тивкиот свеж ветрец го чул гласот Божји. Пред да се вознесе го зел Елисеј и го одредил за наследник во пророчката служба; со својата наметка го пресекол Јордан; и најпосле бил земен на небото во огнени кочии со огнени коњи. На Тавор заедно со Мојсеј му се јавил на Господ Исус Христос. Пред крајот на светот Илија повторно ќе се јави за да ја сотре силата на Антихристот (Отк. 11).

Службата на пророкот не се состои само во тоа, да претскажува идни настани, или да открива тајни нешта. И тоа е дел од овој Божји призив, но пророкот пред сè е чувар на вистинската вера, човек кој го одвраќа народот од заблудите и лагата, и го насочува кон Бога, и кон здравото учење, кон вистинската вера. Во

coborât foc din cer și a ars o jertfă Dumnezeului său, iar preoții lui Baal n-au putut să facă aceasta; a coborât ploaia din cer cu rugăciunea sa; a înmulțit în mod miraculos făina și uleiul în casa văduvei din Sarepta și l-a înviat pe fiul ei mort; i-a proorocit lui Ahab că îi vor linge cainii săngele și Izabelei, că o vor mâncă cainii, ceea ce i s-a și întâmplat; și a făcut multe alte minuni și a prevăzut evenimente. La Horeb a vorbit cu Dumnezeu și în briza liniștită și proaspătă a auzit glasul lui Dumnezeu. Înainte de a se înălța, l-a luat pe Elisei și l-a numit succesorul său în lucrarea profetică; a tăiat lordanul cu mantia lui; și, în cele din urmă, a fost ridicat la cer într-un car de foc cu cai de foc. La Tabor, împreună cu Moise s-au arătat Domnului Iisus Hristos. Înainte de sfârșitul lumii, Ilie va apărea din nou pentru a zdrobi puterea lui Antihrist (Apoc. 11).

Slujirea profetului nu a constat doar în a prezice evenimente viitoare sau a dezvăluiri lucruri secrete. și aceasta e parte din această chemare a lui Dumnezeu, dar profetul a fost, mai presus de toate, un păzitor al adevărătei credințe, un om care întoarce poporul de la amăgiri și minciuni și îl îndreaptă către Dumnezeu și către învățătura sănătoasă, către adevărata credință. În Vechiul Testament au apărut mulți profeti a căror misiune era să păstreze nepărată credință poporului și să pregătească poporul pentru venirea lui Mesia, Mântuitorul Domn Iisus Hristos. Predica lui a fost însoțită și de multe minuni: a avut putere asupra

Свети Илија - Sfântul Ilie

Стариот завет се појавиле многу пророци, чијашто мисија била, да ја зачуваат верата на народот неизвалкан, и да го подготват народот за доаѓањето на Месијата, Спасителот Господ Исус Христос. Неговата проповед била проследена и со многу чудеса: имал власт над природните стихии, воскреснал мртовец, ја разделил водата со својата наметка, на крајот се возел на чудесен начин на небесата, земен на огнена кочија. И пророштвата кои ги дал додека бил жив, буквално се исполниле.

Во Македонија празникот на свети Илија е поврзан со Илинденското востание и Крушевската република. Но во различни делови од земјата за овој празник има разни обичаи, кои го збогатувале и украсувале животот на народот. Па така, бидејќи на неговиот празник често има громотевици, од народот бил наречен Громовник, како оној ги има клучевите од небото и тој го пушта и сопира дождот. Овие својства ги имал словенскиот бог Перун, па веројатно се работи за пренесување на својствата.

Цепенков запишал дека во тоа време луѓето верувале, дека кога има громотевици, тогаш свети Илија трчал со кочијата на небото за да ја фати ламјата, и кога фрлал морски камења по неа, се појавувале громови и секавици. Затоа во многу села останало обичај, луѓето да не работат, оти кој ќе работел на тој ден, свети Илија со гром ќе го отепал, или ќе удрел по стоката или по нивите. Во Охрид, ако грми на свети Илија, се верувало дека оревите

фортелор naturii, a înviat un mort, a despărțit apa cu mantia lui, s-a înăltat în cele din urmă ca prin minune la ceruri, luat pe un car de foc. Iar profetiile, pe care le-a făcut în timpul vieții, s-au împlinit literalmente.

În Macedonia, sărbătoarea Sfântului Ilie este legată de Răscoala de Ilinden și de Republica de la Kruševo. Dar în diferite părți ale țării există diverse obiceiuri pentru această sărbătoare, care au îmbogățit și înfrumusețat viața oamenilor.

Astfel, pentru că sunt adesea furtuni în ziua sărbătorii lui, el a fost numit de oameni Aruncătorul de fulgere, deoarece el are cheile cerului și eliberează și oprește ploaia. Aceste însuși le avea și zeul slav Perun, aşa că, probabil, este vorba de transferul însușiilor.

Tsepenkov a scris că la acea vreme oamenii credeau că, atunci când erau furtuni, Sfântul Ilie alerga cu carul său pe cer să prindă balaurul, iar, când arunca cu pietre de mare în el, apăreau tunete și fulgere. De aceea, în multe sate a rămas obiceiul ca oamenii să nu muncească, pentru că oricine ar lucra în ziua aceea, Sfântul Ilie l-ar lovi cu fulgerul sau ar lovi vitele sau câmpurile. La Ohrid, dacă tună de Sfântul Ilie, se credea că nucile vor fi goale. Acolo, era considerată sărbătoarea cojocarilor, pentru că Sfântul Ilie purta o haină de blană, iar el era considerat și ca protector al selarilor și țiglariilor, aşa că împărtea cinci pâini și lumânări în biserică (petolebie), iar apoi oferea cina tuturor slugilor, cu care se așezau împreună la masă și mâncau împreună cu ei. Țiglarii îngropau un măgar viu în pământ ca

ќе бидат празни. Таму го сметале за празник на кожуварите, бидејќи свети Илија носел кожув, а се сметал за закрилник и на самарциите и керамитчиите, па заедно пет леба и свеќи во црква (петолебие), па потоа давале вечера за сите момоци, со кои заедно седнувале на маса и со нив заедно јаделе. Керамитчиите закопувале живо магаре во земја, како жртва за пророкот, за да не им врне додека работат. Во Гевгелиско верувале дека тој има боздоган и со него ја брка ламјата, па кога го фрла боздоганот, тој некогаш паѓа на земја и се слушаат громотевици. Во Дојран постои голема црква, посветена на свети Илија, јаде што се собирале сите верници од локалните села и градови.

На овој празник многумина слават домашна слава или именден, бидејќи неговото име е многу често во Македонија.

Марјан Михајлов

ПРОЕТНИКА 2022 г

Откако ќе влезете во прекрасната обиколница на Брашов со две ленти, оставајќи ја опцијата кон Сачеле од десната страна, патот ве води на запад, придржува некое време од Тимишул Сек. На левата страна на патот, областите Зизин, Рулментул и Бартоломеу-

jertfă pentru profet, ca să nu plouă în timp ce lucrau. În zona Gheorgheliei, ei credeau că are un buzdugan și fugărește balaurul cu el, aşa că, atunci când aruncă buzduganul, uneori acesta cade pe pământ și se aud tunete. În Doiran se află o biserică mare, cu hramul Sfântul Ilie, unde se adunau toți credincioșii din satele și orașele din zonă.

Această sărbătoare este sărbătorită de mulți ca o sărbătoare domestică sau ca zi onomastică, deoarece numele lui este foarte răspândit în Macedonia.

Marjan Mihajlov

PROETNICA 2022

Odată ce ai intrat pe minunata șosea de centură pe două benzi a Brașovului, lăsând pe dreapta varianta spre Săcele, drumul te poartă către vest însoțit un timp de Timișul Sec. În stânga drumului apar și se pierd cu repezicune în zare cartierele Zizin, Triaj – Hărman, Rulmentul și

ProEtница

FESTIVAL INTERCULTURAL SIGHIȘOARA

EDIȚIA A XVIII-A

25- 28 august 2022

PARTNERI MEDIA:

ORGANIZATOR:

CO-ORGANIZATORI:

FINANȚATOR:

PROIECT CULTURAL FINANȚAT DE MINISTERUL CULTURII

CU SPRIJINUL:

EDIȚIA MARCHEZĂ:

SPONZORI:

Норд се појавуваат и брзо исчезнуваат, мора да ја напуштите оваа рута во одреден момент ако сакате да ја следите Сигишиоара како ваша цел, град каде што продолжува по одредено време прекин на престижниот меѓукултурен фестивал, кој стигна до своето 18-то издание. Овде се среќаваат етничките компоненти на романската нација и можат целосно да се манифестираат на овој кралски фестивал на фолклор, музика и народни ора. Се одалечуваме од Брашов, го следиме северниот правец оставајќи го округот Ковасна од десната страна, го поминуваме Бод Фелдиоара (со неговиот замок Мариенбург кој доминира на највисокиот рид во областа), го преминуваме Олт во близина на градот Хогиз, отсека влеговме во планинска област натоварени со шуми нè напушта и следува рамнина како релјефна форма, која исто така го напушта местото на висока рамнина. На влезот во Сигишиоара, реката Тарнава Маре нè придржува од десната страна, на кратко растојание од прекрасната православна катедрала свртуваме кон уличката, која оди нагоре до Стариот центар, попложена со кубен камен во форма на последователни вентилатори. Веднаш откако ќе поминеме низ сокаките на Кројачката кула, на нашиот додглед се појавуваат група градби стари со векови кои ве носат во еден одамна исчезнат свет, вистински средновековен архитектонски музеј на отворено. За автентичност, улиците се сите калдрма, асфалтот не постои, ќе го расипеше целиот шарм на местото; кулите кои имале

Bartolomeu-Nord, требуи са пàrăsești acest traseu la un moment dat dacă vrei să urmezi ca întâi Sighișoara, oraș în care se reia după ceva timp de întrerupere un prestigios festival intercultural, aflat la a XVIII-a manifestare. Aici se reunesc etniile componente ale națunii române ce se pot manifesta plenar la acest regal de folclor, muzică și dansuri populare. După ce ne îndepărtem de Brașov, urmăm direcția nord lăsând în dreapta județul Covasna, trecem de Bod, Feldioara (cu al său castel Marienburg ce domină colina cea mai înaltă a zonei), tăiem Oltul în dreptul localității Hogiz, de acum zona muntoasă încărcată de păduri ne pàrăsește în favoarea alteia având ca formă de relief podișul care lasă și ea locul unei câmpii înalte. La intrarea în Sighișoara ne însoteste pe dreapta râul Târnava Mare, la mică distanță de splendida catedrală ortodoxă cotim pe aleea, ce urcă spre Centrul Vechi, pavată cu piatră cubică sub formă de evantale successive. Imediat ce ne strecurăm pe sub arcadele grele ale Turnului Croitorilor ne apare în câmpul vizual un ansamblu de clădiri vechi de secole care te transpun într-o lume demult apusă, un adevarat muzeu arhitectonic medieval în aer liber. Pentru autenticitate străzile sunt toate pietruite, aici asfaltul nu a ajuns, ar fi stricat astfel tot farmecul locului; turnurile ce aveau rol strategic în vechime poartă numele breslelor ce animau orașul cândva: Cositorilor, Măcelarilor, Cizmarilor, etc; peste toate se înalță semet la 64 de metri Turnul cu Ceas care include în interiorul său un muzeu. Clădirea masivă a Primăriei domină prin dimensiuni Cetatea

стратешка улога во античко време ги носат имињата на еснафите што го анимирале градот: лимари, месари, чевлари и др.; над се се издига 64 метарската Саат кула, која во себе вклучува музеј. Масивната зграда на Градското собрание доминира по големина на Плоштадот во Сигишиоара, од малото шеталиште зад неа можете да се восхитувате на панорамата на градот.

Како и на секое издание на фестивалот, Друштвото на Македонците од Романија учествува со играорците на ансамблот „Сонце“ и со македонски народни песни. И играорците и вокалната солистка Далија Станчу привлекоа аплаузи од гледачите, презентерката на фестивалот која ја придржуваше нашата делегација за време на парадата што го опкружуваше просторот за изведба пееше со нас. Во овој простор се дише култура, добра волја и човечка солидарност, како секој да се познава со секого, часовите и деновите минуваат брзо и корисно; по кратките улици, поплочени со речени камења, од едната и од другата страна се наредени тезги, тезги или шатори, кои ви нудат секакви производи: од варена пченка, колачи, палачинки или кафе на песок, до занаетчиски или готови производи. Под сенката на стариот даб, занаетчијата Јон Драган, во поодминати години, издлабил секакви предмети за домаќинство од стеблата на дрвјата со неверојатна вештина, па дури и некои парчиња мебел, како што се: кујнски столчиња или трпезариски маси со мали

Sighișoara, de pe мика променадă din spatele ei se poate admira panorama orașului.

Ca la fiecare ediție a festivalului, Asociația Macedonenilor din România participă cu o echipă de dansatori a ansamblului "Sonțe" și cu cântece populare macedonene. Atât dansatorii cât și solista vocală Dalia Stancu au smuls ropote de aplauze din partea spectatorilor, prezentarea festivalului însoțind delegația noastră în timpul defilării ce a înconjurat zona de spectacol și cântând împreună cu noi. Atmosfera din acest spațiu respiră cultură, bunăvoie și solidaritate umană, parcă toată lumea se cunoaște cu toată lumea, orele și zilele se scurg repede și cu folos; de-a lungul strădușelor scurte, pavate cu pietre de râu, stau înșirate de-o parte și de alta tarabe, dughene ori corturi care te îmbie cu tot felul de mărfuri: de la porumb fier, produse de patiserie, clătite ori cafea la nisip, până la produse de tip artizanal ori confecții. La umbra unui stejar bătrân, meșterul Ion Drăgan, trecut de prima tinerețe, cioplea cu o îndemânare uluitoare din trunchiuri de copac tot felul de obiecte de uz casnic, ba chiar și ceva piese de mobilier, cum ar fi: scaune de bucătărie sau mese de mici dimensiuni. Aliniate frumos ne fac cu ochiul pleiada de linguri de toate dimensiunile, lingurițe, furculițe, castroane de diverse adâncimi, farfurii, albii pentru îmbăiat copii mici, etc. M-am oprit într-o din toridele zile în fața micului atelier improvizat, unde meșterul degroșa, cu mișcări scurte și sacadate de bardă un butuc ce urma să devină trei castroane pentru salată. Foarte comunicativ, acesta mă invită să iau loc pe unul din tabureții ce încadrau o latură

димензии. Прекрасно подредени, гледаме мноштво лажици од сите големини, вилушки, чинии со различни длабочини, чинии, кади за мали деца итн. Во еден од жешките дни застанав пред малата импровизирана работилница, каде што занаетчијата делкаше со кратки, отсечени движења на бардот, трупец од кој што правеше три чинии за салата. Комуникативен, ме покани да седнам на едно од столчињата што ја врамуваа едната страна од неговата импровизирана продавница; Во текот на разговорот не придржуваа огромната зелена круна над главата и една дрвена чаша полна со вода од близката фонтана. На друга уличка, свртена кон Евангелистичката црква, друг мајстор, Николае Глига, од Муреш како и другиот, на посетителите им нудеше музички дувачки инструменти, од мали свирчиња до некои од околу половина метар што ги носеа на коњ, сите тие рачно изработени. Малку подалеку друг занаетчија ги воодушеви дамите со рачно изработени кожни предмети: ташни, чанти, ремени, нараквици, портофели. На влезот од хотелот Сигишоара, Италијанец ги воодушевуваше минувачите со своите прекрасни полихромни сладоледи. Вековните куки претворени во ресторани, занаетчиски продавници или едноставно соби за изнајмување, купите кои се издигаат над стариот центар на градот, шармантните улици и посетители облечени во народни или стари носии ви даваат чувство дека сте надвор од времето прикачен во историски недефинирана

а магазинului său improvizat; имensa coroană verde de deasupra capului și o cană din lemn umplută de la cișmeaua din apropiere ne-au însoțit de-a lungul conversației. Pe o altă aleie, față în față cu Biserica Evanghelică, un alt meșter, Nicolae Gliga, mureșan ca și celălalt, oferea vizitatorilor instrumente muzicale de suflat, de la mici fluiere la unele care măsurau cam o jumătate de metru ce aduceau cu un caval, toate producție proprie, confecționate manual. Ceva mai încolo, peste drum de Casa cu Cerb, un alt meșter le încânta pe doamne cu obiecte din piele realizate și ele manual: genți, poșete, curele, brătări, portmonee, etc. La intrarea hotelului Sighișoara un italian îmbia trecătorii cu minunatele sale înghețate cu aspect policrom. Casele vechi de secole transformate în restaurante, magazine de artizanat ori pur și simplu camere de închiriat, turnurile ce încadrează centrul vechi al orașului, străduțele pline de farmec și vizitatorii îmbrăcați în costume naționale sau de epocă îți dau senzația că trăiești în afara timpului, suspendat într-o epocă nedefinită istoric. Dacă nu ar fi fost telefoanele mobile și vestimentația modernă nu prea te-ai lămuri în ce perioadă de timp ești. Rând pe rând, pe scena din Piața Cetății urcă ansambluri de dansatori din cele mai diverse etnii: greci, croați, sârbi, bulgari, evrei, aromâni, italieni, tătari, albanezi; într-una din seri, grupuri de rock ori de dans modern din Sighișoara sau Sf. Gheorghe întrerup sirul de manifestări folclorice aducându-ne în timpurile noastre, plini de energie și cu entuziasmul specific vârstei, aceste grupuri de tineri, unii încă elevi, se mișcă impetuos,

ера. Да не беа мобилните телефони и модерната облека, навистина немаше да знаете во кој временски период се наоѓате. Еден по еден, играорните ансамбли на малцинствата излегуваат на сцената на плоштадот Цитадела: Грци, Хрвати, Срби, Бугари, Евреи, Ароманци, Италијанци, Татари, Албанци; во една од вечерите, рок или модерен танц групи од Сигишоара или Свети Георги, тие се движат импулсивно, изведувајќи незамисливи движења под будното око на инструкторите кои комуницираат со нив со едноставни погледи. Музиката полна со ритам и со неколку дополнителни децибели ја обвива прекрасната августовска вечер која се чини дека ја обедини толпата пред сцената во еден единствен лик кој со сласт голта од енергијата и трошењето енергија што овие деца великолушно ги трошат.

Но, како што сè на овој свет има крај, така до самиот свој крај пристигна и овогодишниот успешно организиран фестивал, со жалење и неизмерна тага, сигурно и со брзи чекори се движиме кон моментот на заминување; со сигурнист останува тагата која ја придржува секоја разделба со нешто драго и со убави спомени, на кое не му беше потребнио долго да се пробие во нашите срца, се

реализând mișcări imposibil de imaginat sub atenta observație a instructorilor ce comunică cu ei prin simple priviri. Muzica plină de ritmuri și cu ceva decibeli în plus învăluie minunata seară de august ce parcă a unit multimea din fața scenei într-un singur personaj care soarbe cu poftă din elanul și risipa de energie pe care acești copii le cheltuie cu generozitate.

Dar cum toate pe lumea asta au un sfârșit, iată că acest reușit festival se apropie și el de final, cu părere de rău și cu immense regrete, ne îndreptăm cu pași repezi către momentul plecării; regretul care însoteste orice despărțire de ceva drag nu întârzie să-și facă loc în inimile noastre, ne luăm rămas bun de la Sighișoara, nu înainte de a felicita organizatorii, sprijiniți generos de sponsori, pentru minunatele zile ce ne-au încântat sufletul pe toată perioada festivalului, la revedere Oraș Frumos, pe curând!

Lucian Breza

секако не пред да им честитаме на организаторите, великолушно поддржани од спонзорите, за прекрасните денови кои не воодушевуваја и ги исполнија нашите

збогуваме со прекрасната средовековна тврдина Сигишоара, и со големото семејство на националните малцинства се одјавуваме но

души во текот на фестивалскиот период, збогум Прекрасен град, се гледаме наскоро!

Лусијан Бреза

АНСАМБЛОТ СОНЦЕ, ПРИСУТЕН НА МЕЃУНАРОДНИОТ ФЕСТИВАЛ НА ТРАДИЦИОНАЛНИТЕ ТУРКО-ТАТАРСКИ ОРА, ПЕСНИ И НОСИИ

Во периодот помеѓу 1-ви и 5-ти септември, Друштвото на Македонците од Романија позитивно одговори на поканата добиена од Демократскиот сојуз на турско-муслиманските Татари од Романија, каде што се представи и учествување со својот ансамбл Сонце на Меѓународниот фестивал на игра, песна и традиционални турско—татарски носии на неговото 26—то издание.

Отако на крајот на месец август ДМР учествуваше во Средновековна Сигишоара на еден од најубавите настани во животот на националните малцинства во Романија - фестивалот ПроЕтника, на почетокот на месец септември, друштвото ги однесе македонските песни и ора во Констанца на Меѓународниот фестивал на ора, песни и националните Турско

ANSAMBLUL SONȚE, PREZENT LA FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL DANSULUI, CÂNTECULUI ȘI PORTULUI POPULAR TURCO - TĂTAR

În perioada 1-5 septembrie, Asociația Macedonenilor din România a dat curs invitației primite din partea Uniunii Democratice a Tătarilor Turco-Musulmani din România, participând cu Ansamblul Sonțe la Festivalul Internațional al Dansului, Cântecului și Portului Popular Turco — Tătar, ediția a XXVI-a.

După ce la sfârșitul lunii august, AMR a participat în Cetatea Sighișoarei la unul dintre cele mai frumoase evenimente din viața minorităților naționale din România - Festivalul ProEtnica, începutul lunii septembrie a dus cântecul și dansurile macedonene la Constanța la Festivalul Internațional al Dansului, Cântecului și Portului Popular Turco — Tătar, un eveniment extraordinar care a reunit comunități etnice din țară și străinătate.

Deschiderea evenimentului s-a făcut cu

Ансамблот Сонце - Ansamblul Sonțe

– Татарски носии, извонреден настан што ги обедини етничките заедници од земјата и странство.

Отворањето на настанот беше направено со традиционалната парада на популарното пристаниште во кое учествуваа повеќе од 800 учесници, трнувајќи од Спортската сала во Констанца, продолжувајќи до Плоштадот Овидиу – Стариот дел на градот, со крајна точка на брегот во Констанца, заедно во чекор со убавината и идентитетските вредности на малцинствата.

„Бевме скрени што бевме заедно со ансамблите на етничките малцинства од Романија, но и со ансамблите посетители од странство. Беше огромна радост да се претставиме со македонската народна носија, да се изведуваат песни и традиционални ора, да се презентираат автентичните македонски идеали пред јавноста“,

Спомнаа претставниците на ДМР.

Заедно со ДМР, членовите на ансамблите Куд Коло (Сојуз на Србите во Романија), Каравеска Зора (Сојуз на Хрватите во Романија), Вокалниот ансамбл Примавара и Задунаиска Сичи (Сојуз на Украинците во Романија), Стеле де Маре (Заедница на Русите - Липовени од Романија), Бурса Каракабеј (Турција), заедно со ансамблите УДТТМР Куанара, Карасу, Кан Ренклер и Канлар, ансамблите на Грчката заедница во Романија, Бугарскиот сојуз од Банат, Турскиот демократски сојуз во Романија, Федерацијата на Еврејската заедница во Романија и Друштвото - партијата на ромите „Про Европа“.

Настанот продолжи на сцената на

tradiționala paradă a portului popular la care au participat peste 800 de participanți care au pornit de la Sala Sporturilor din Constanța, continuând spre Piața Ovidiu – Centrul Vechi, având ca punct final faleza din Constanța, într-un marș al frumosului și al valorilor identitare.

“Ne-am bucurat să fim alături de ansambluri ale minorităților etnice din România, dar și de ansambluri din străinătate. A fost o bucurie să etalăm portul tradițional macedonean, să interpretăm cântece, să prezintăm publicului dansurile autentice”, au menționat reprezentanții AMR.

Alături de AMR, și-au etalat zestrea culturală membrii ansamblurilor Kud Kolo (Uniunea Sârbilor din România), Karașevska Zora (Uniunea Croaților din România), Primăvara și Ansamblul vocal Zadunaiska Sici (Uniunea Ucrainenilor din România), Stele de Mare (Comunitatea Rușilor – Lipoveni din România), Bursa Karacabey (Turcia), alături de ansamblurile UDTTMR Qanara, Karasu, Can Renkler și Canlar, ansambluri ale Comunității Elene din România, Uniunii Bulgare din Banat, Uniunii Democrate Turce din România, Federatiei Comunităților Evreiești din România și Asociației Partida Romilor „Pro Europa”.

Evenimentul a continuat pe scena Centrului Multifuncțional Educativ pentru Tineret „Jean Constantin” într-un regal de culoare, muzică și dansuri traditionale.

“Felicitări organizatorilor Festivalului Internațional al Dansului, Cântecului și Portului Popular Turco — Tătar și pentru faptul că prin acest eveniment deosebit puneti în valoare una dintre cele mai de preț moșteniri pe care fiecare comunitate etnică o are: folclorul”,

Мултифункционалниот едукативен центар за млади „Жан Константин“ во кралски приказ на бои, музика и традиционални танци.

„Честитки до организаторите на Меѓународниот фестивал на турко-татарски ора, песна и народни носии и за тоа што преку овој посебен настан се одбележува едно од најскапоцените наследства што ги има секоја етничка заедница: фолклорот“, додаваат претставниците на ДМР.

26-тото издание на Меѓународниот фестивал на ора, песна и турско-татарски фолклор е настан со традиција во Констанца.

Ана Данеску

ПУБЛИКАЦИИТЕ НА ДМР ПРЕСТАВЕНИ НА САЕМИТЕ НА КНИГА

Саемите на книга се добра можност за Друштвото на Македонците во Романија да ги презентираат своите изданија, а членовите да разговараат со посетителите кои ќе одлучат да застанат на штандот на здружението, за македонската култура и обичаи. Еден од првите знаци на образованите народ е неговата пишана култура, а книгата е живо огледало на духовниот и културниот живот на еден народ.

Книгата била, е и ќе биде најдобриот начин за стапување во контакт со културен субјект. Во август и септември, претставниците на ДМР беа присутни со материјали објавени од ДМР на сите саеми на книга организирани низ државата, како и на други културни настани.

Помеѓу 12 и 16 август, публикациите на ДМР беа присутни на Саemот на книгата Гаудеамус Радио Романија што се одржа на големиот плоштад во Сибиу. Стариот и многу сакан историски центар на градот беше домаќин на сè ново и атрактивно на романскиот пазар на

au completat reprezentanții AMR.

Cea de-a XVI-a ediție a Festivalului Internațional al Dansului, Cântecului și Portului Popular Turco - Tătar este un eveniment cu tradiție la Constanța.

Ana Dănescu

PUBLICAȚIILE AMR PREZENTE LA TÂRGURILE DE CARTE

Târgurile de carte sunt un bun prilej pentru Asociația Macedonenilor din România să prezinte publicațiile proprii, iar membrii să vorbească vizitatorilor care aleg să se oprească la standul asociației, despre cultura și obiceiurile macedonene. Unul dintre primele semne ale unei națiuni culte este cultura ei scrisă, iar cartea este o oglindă vie a vieții spirituale și culturale a unui popor.

Cartea a fost, este și va fi cea mai bună cale pentru a intra în contact cu o entitate culturală. În luniile august și septembrie, reprezentanții AMR au fost prezenți cu materiale publicate de AMR la toate târgurile de carte organizate în întreaga țară precum și la alte evenimente culturale.

În perioada 12-16 august, publicațiile AMR au fost prezente la Târgul de Carte Gaudeamus Radio România ce a avut loc în Piața Mare din Sibiu. Vechiul și atât de îndrăgitul centru istoric al orașului a găzduit tot ce este mai nou și mai atractiv pe piață de carte din România, iar noi am fost și de această dată prezenți cu cărți despre cultura, tradițiile și gastronomia

macedoneană, cât și cu Revista Macedoneanul sau cărți pentru cei mici.

Sfârșitul lunii august, începutul lunii septembrie, mai exact, perioada 31 august - 4 septembrie, ne-a purtat la Târgul de Carte Gaudeamus Brașov, în Piața Sfatului, în pavilioane expoziționale mobile amplasate în Piața

книги, а овој пат бевме присутни и со книги за македонската култура, традиции и гастрономија, како и со списанието „Мачедоненанул“ или книги за најмалите.

Крајот на август, почетокот на септември, поточно, помеѓу 31 август и 4 септември, не однесе на Саемот на книгата Гаудеамус Брашов, на плоштадот Пјаца Сфатулуи, во мобилни изложбени павилјони лоцирани на Пјаца Сфатулуи.

„Имавме радост и чест да имаме на штандовите на AMP стотици луѓе заинтересирани за македонската култура, фасцинирани од гастрономијата и древните обичаи. Обичаите на Галичникта свадба беа една од темите што покрена многу прашања. Имавме задоволство да откриеме многу луѓе кои сакаат да одат во Македонија, особено за овој настан, познат низ целиот свет. Секое учество на настан од таква големина не исполнува со енергија, ни носи радост и отвора нови перспективи. Склучуваме трајни пријателства и со тоа го прошируваме нашиот хоризонт на знаење“, напоменаа претставниците на AMP.

Патешествието на книгата продолжи меѓу 15 и 18 септември, кога ДМР одговори на поканата да учествува на Саемот на книгата Либрис 2022 кој се одржа во павилјонот на општинската изложба Пијатра-Неамц. Настанот, организиран од Стопанска индустриска комора на Неамц, годинава се одржа под слоганот „Купи книга - читај - донирај книга“, за центрите на Дирекцијата за социјална помош во Пијатра Неамц. И во Пијатра-Неамц ја имавме радоста да откриеме љубители на книги заинтересирани за културното наследство на малцинствата во Романија.

Ана Данеску

8-МИ СЕПТЕМВРИ

На 8 септември 2022 година, членовите на Друштвото на Македонците во Романија го прославија Денот на независноста на Република Северна Македонија. Ден кој го прославија и Македонците од целиот свет, ден кој засекогаш ќе остане врежан во колективната меморија на сите Македонци и во кој многу генерации Македонци го видоа остварувањето на својот сон. Македонците, пријателите на здружението и на Македонија во седиштето на ДМР го прославија овој момент, прославија 31 година независност, 31 година соништа, ветувања, разочарувања но и надеж дека Македонија на крајот е стабилна, угледна и безбедна земја која се грижи за сите нејзини

Sfatului.

„Am avut bucuria și onoarea să avem la standurile AMR sute de persoane interesate de cultura macedoneană, fascinate de gastronomia și obiceiurile străbune. Obiceiul Nunții din Galicnick a fost unul dintre subiectele care a stârnit foarte multe întrebări. Am avut plăcerea să descoperim foarte mulți oameni dornici să meargă în Macedonia, în mod special pentru acest eveniment, cunoscut în întreaga lume. Fiecare participare la un eveniment de o asemenea anvergură ne umple de energie, ne aduce bucurie și ne deschide noi perspective. Legăm prietenii durabile și ne lărgește orizontul cunoașterii“, au menționat reprezentanții AMR.

Periplul cărții a continuat în perioada 15 - 18 septembrie, când AMR a răspuns invitației de a participa la Târgul de Carte Libris 2022 ce a avut loc la Pavilionul Expozițional Municipal Piatra-Neamț. Manifestarea, organizată de Camera de Comerț și Industrie Neamț, s-a desfășurat în acest an sub sloganul „Cumpără o Carte – Citește – Donează o Carte“, pentru centrele Direcției de Asistență Socială Piatra Neamț. și în Piatra-Neamț am avut bucuria să descoperim iubitori de carte interesați de patrimoniul cultural al etnicilor din România.

Ana Dănescu

8 SEPTEMBRIE

În data de 08 septembrie 2022, membrii Asociației Macedonenilor din România au celebrat Ziua Independenței Republicii Macedonia de Nord. Zi care a fost serbată și de macedonenii de pe întreg mapamondul, zi care va rămâne veșnic gravată în memoria colectivă a tuturor macedonenilor și în care multe generații de macedoneni au văzut visul lor realizat. Macedoneni, prieteni ai asociației și ai Macedoniei la sediile AMR au celebrat acest moment, 31 de ani de independență, 31 de ani de vise, promisiuni, dezamăgiri, dar și speranță că Macedonia în final este o țară stabilă, respectabilă și țara care are grija de toți fiili ei indiferent de apartenența etnică, politică, religioasă etc. Macedonia a intrat deja în al patrulea deceniu de existență. Istoria este întotdeauna scrisă de învingători în propriul lor interes, națiunile mici nu pot face nimic altceva decât să urmeze calea deschisă de cei mari și puternici, cu specificația că, atunci când conjuncturile geo-politice permit, și aceste mici popoare să iasă în față și să facă propria lor istorie. Este cazul Macedoniei, care la începutul anilor 90

синови без разлика на етничката, политичката и религиозната припадност. Македонија навлезе во четвртата деценија од постоењето на новата македонска држава. Историјата секогаш ја пишуваат победниците во нивни интерес, малите народи не можат ништо друго освен да одат по патот што го отвориле големите и моќните, со напомена дека, кога ќе дозволат геополитичките збиднувања и овие мали народи да излезат и да направат сопствената историја. Тоа е случајот со Македонија, која на почетокот на 90-тите, со избувнувањето на југословенската војна, го избра најдоброто решение со тоа што на никаков начин не учествуваше во вооружениот конфликт, следејќи го својот пат кон независност. Суштинска улога одигра македонската нација, масовно излезена на организираниот референдум, на 8 септември 1991 година на сегашниот плоштад Македонија во срцето на главниот град. Во ентузијастичките извици на толпата беа прогласени резултатите од референдумот за независност и суверенитет: 95,26% од учесниците во гласањето се изјаснија убедливо да. Тогашниот претседател Киро Глигоров им се обрати на насобраниите: „Граѓанки и граѓани на Македонија, дозволете ми да ви честитам вечерва на сите граѓани на Македонија, слободна, суверена и независна Македонија“. Да живее независната македонска држава, за многу години!

Да, Македонија живее слободна, суверена и независна со брзината на денешното време и се обидува да биде во чекор со овие вртоглави промени, а секако Македонија и Македонците знаат да опстанат и да продолжат да ја пишуват сопствената историја. А ние Македонците од сите страни на светот ќе ја сакаме и славиме како што само ние знаеме и чувствуваме.

За многу години Македонци!
За многу години Македонијо!
Биди вечна, од Сонцето заштитена и од
Бога благословена!

Марјан Михајлов

odată cu declanșarea războiului iugoslav, a ales cea mai bună soluție neparticipând în niciun fel la conflictul armat, urmând un drum propriu pe calea independenței. Un rol esențial l-a avut națiunea macedoneană, adunată masiv la referendumul organizat în 8 septembrie 1991 în actuala piață Macedonia din inima capitalei. În uralele pline de entuziasm ale mulțimii s-au declarat datele referendumului pentru independentă și suveranitate: 95.26 % din participanți la vot au zis un da răspicat. Președintele aflat în funcție la acea dată, Kiro Gligorov, s-a adresat mulțimii: "Cetățene și cetăteni ai Macedoniei, permiteți-mi să vă felicit în această seară, pe voi și pe toți cetățenii Macedoniei, pentru o Macedonia liberă, suverană și independentă". Viață veșnică statului independent macedonean, Za mnogu godini!"

Da, Macedonia trăiește liberă, suverană și independentă cu viteza vremurilor de azi și încercând să țină pasul acestor schimbări amețitoare, și desigur Macedonia și macedonenii știu cum trebuie să supraviețuască și să continue să scrie propria istorie. Iar noi macedonenii din toate culturile lumii o vom iubi și serba aşa cum numai noi stim și simtim.

La multi ani, Macedoneni!

La mulți ani, Macedonia!

Fii veșnică, de Soare ocrotită și de
Dumnezeu binecuvîntată!

Marian Mihailov

2022

ЈУЛИ

31 ден

			ЗЛАТЕЦ
п	1	18	Св. мчци Леонтиј, Ипатиј и Теодул; св. Леонтиј Светогорец
с	2	19	† Св. ап. Јуда Јаковов; преп. Паисиј Вел.; св. Јован Шангајски
Н. 3 по Педесетница; Гл. 2; В. Ев. 3; Лит.: Рим 5, 1-10; Мт 18			
н	3	20	Преп. Наум Охридски; св. свешт-мч. Методиј Патарски
п	4	21	Св. мч. Јулијан Тарсиски; преп. Јулиј и Јулијан
в	5	22	Св. свешт-мч. Евсевиј Самосатски; св. мч-ци Зинон и Зина
с	6	23	Св. мч-чка Агрипина; св. мч-ци Евстохиј, Гај и др.
ч	7	24	Рождество на св. Јован Крстител – Иванден
п	8	25	Преп. мч-чка Февронија; преп. Дионисиј и Дометиј
с	9	26	Преп. Џавид Солунски; св. Јован еп. Готски
Н. 4 по Педесетница; Гл. 3; В. Ев. 4; Лит.: Рим 6, 18-23; Мт 25			
н	10	27	Преп. Сампсон Странопримеџ; св. Јоана Мироносица
п	11	28	Пренес. на моштите на св. бесребр. Кир и Јован
в	12	29	Св. ап-ли Петар и Павле – Петровден; преп. Паисиј Атонски
с	13	30	† Собор на 12-те апостоли – Павловден
ч	14	1	Св. бесребреници Козма и Дамјан; преп. Петар Цариградски
п	15	2	Положување на ризата на Пресв. Богородица во Влахерна
с	16	3	Св. мч. Јакинт; св. Анатолиј Цариградски; преп. Исајј Отшелник
Н. 5 по Педесетница; Гл. 4; В. Ев. 5; Лит.: Рим 10, 1-10; Мт 28			
н	17	4	Св. Андреј Критски; преп. Андреј Рубљов; преп. Марта
п	18	5	Преп. Атанасиј Атонски; преп. Елисавета и Варвара
в	19	6	† Преп. Сисој Велики; св. мч-чка Лукија и др.
с	20	7	† Св. вмч-чка Недела; преп. Тома Малеин
ч	21	8	† Св. вмч. Прокопиј Кесариски; преп. Теофил Мироточив
п	22	9	† Св. свешт-мч. Панкратиј; св. Теодор Едески
с	23	10	Св. 45 Никополски мч-ци; преп. Антониј Киевопечерски
Н. 6 по Педесетница; Гл. 5; В. Ев. 6; Лит.: Рим 12, 6-14; Мт 29			
н	24	11	Св. вмч-чка Ефимија; преп. мч. Никодим Елбасански
п	25	12	Св. мч-ци Прокло и Илариј; св. Вероника
в	26	13	† Собор на св. архангел Гаврил; преп. Сара Египетска
с	27	14	Св. ап. Акила; преп. Никодим Светогорец
ч	28	15	Св. мч-ци Кирик и Јулита; св. Владимир Велики кнез Руски
п	29	16	Св. свешт-мч. Атиноген и др.; св. мч-чка Јулија
с	30	17	† Св. вмч-чка Марина; преп. Леонид
Н. 7 по Педесетница; Гл. 6; В. Ев. 7; Лит.: Рим 15, 1-7; Мт 33			
н	31	18	Св. мч. Емилијан; преп. Памво; преп. Паисиј и Исајј

IULIE (31 zile) ziua 14 ore, noaptea 10 ore

- 1 V †) **Sf. Ier. Leontie de la Rădăuți;** Sf. Mc., doctori fără de argint și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma
- 2 S † Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în biserică Vlaherne; †) **Sf. Voievod Stefan cel Mare;** Sf. Ier. Iuvenalie, Patr. Ierusalimului.
- 3 D Sf. Mc. Iachint; Sf. Ier. Anatolie, patr. Constantinopolului
Duminica a 3-a după Rusalii (Despre grijile vietii); Ap. Romani 5, 1-10; Ev. Matei 6, 22-33; glas 2, voscr. 3
- 4 L Sf. Ier. Andrei, arhiep. Cretei; Sf. Cuv. Marta
- 5 M † Sf. Cuv. Atanasie Atonitul; Sf. Cuv. Lampadie; Cuv. Mc. Ciprian
- 6 M Sf. Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Mc. Lucia din Roma; Sf. Sfințit Mc. Astie, ep. Dirahiei; Sf. Mc. Arhip și Filimon
- 7 J †) Sf. Mare Mc. Chiriaci; Sf. Cuv. Toma din Maleon și Acacie; Sf. Mc. Evangel
- 8 V Sf. Mare Mc. Procopie și Sf. Mc. Teodosia, mama sa ; † **Sf. Mc. Epictet preotul și Astion monahul**
- 9 S †) **Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Îndrumătoarea de la Mănăstirea Neamț;** Sf. Sfințită Mc. Pangratie ep. Tavromeniei și Chiril, ep. Gortinei; Sf. Mc. Andrei și Prov
- 10 D Sf. 45 de Mc. din Nicopolea Armeniei; Sf. Mc. Apolonie, Vianor și Siluan
Duminica a 4-a după Rusalii Ap. Romani 6, 18-23; Ev. Matei 8, 5-13; (Vindecarea slugii sutășului); glas 3, voscr. 4
- 11 L Sf. Mare Mc. Eufimia; Sf. Olga, luminătoarea Rusiei; Cuv. Leon din Mandra
- 12 M †) **Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Prodromita de la Muntele Athos;** Sf. Mc. Proclu și Ilarie; Sf. Cuv. Mihail Maleinul; Sf. Veronica; Sf. Cuv. Paisie Aghioritul
- 13 M Soborul Sf. Arhanghel Gavril; Sf. Cuv. Stefan Savaitul; Sf. Mc. Maria din Persia; Sf. Cuv. Sara
- 14 J Sf. Ap. Achila; Sf. Mc. Iust și Iracle; Sf. Cuv. Nicodim Aghioritul
- 15 V Sf. Mc. Chiric și Iulita; Sf. Vladimir, luminătorul Rusiei; Sf. Iosif, Arhiep. Tesalonicului
- 16 S Sf. Sfințit Mc. Atinoghen cu cei 10 ucenici ai lui; Sf. Mc. Iulia; Sf. Mc. Avudim și Faust
- 17 D Sf. Mare Mc. Marina; Sf. Ier. Eufrasie ep. Ionopolei
Duminica a 5-a după Rusalii (A Sf. Părinti de la Sinodul al IV-lea Ecumenic); Ap. Romani 10, 1-10; al Sf. Părinti: Tit 3, 8-15; Ev. Matei 8, 28-34; 9,1 (Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei); a Sf. Părinti: Ioan, 17, 1-13 (Rugăciunea lui Iisus); glas 4, voscr. 5
- 18 L †) **Sf. Mc. Emilian de la Durostorum;** Sf. Cuv. Pamvo; Sf. Mc. Iachint. Pavel și Valentina
- 19 M Sf. Cuv. Macrina, sora Sf. Vasile cel Mare; Sf. Cuv. Die; Aflarea moaștelor Sf. Cuv. Serafim de Sarov
- 20 M †) **Sfântul și Slăvitor Proroc Ilie Tesviteanul**
- 21 J Sf. Cuv. Simeon și Ioan Pustnicul; Sf. Proroc Iezuchiel; † **Sf. Cuv. Rafael și Partenie de la Agapia Veche**
- 22 V Sf. Mironosita și întocmai cu Apostolii, Maria Magdalena; Sf. Cuv. Mc. Marcela
- 23 S Aducerea Moaștelor Sf. Sfințit Mc. Foca; Sf. Sfințit Mc. Apolinarie, Vitalie și Valeria; Sf. Mc. Trofim și Teofil
- 24 D Sf. Mare Mc. Hristina; Sf. Mc. Ermoghen
Duminica a 6-a după Rusalii; (Vindecarea Slăbănoșului din Capernaum); Ap. Romani 12, 6-14; Ev. Matei 9, 1-8; glas 5, voscr. 6
- 25 L Adormirea Sf. Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Părinti de la Sinodul al V-lea Ecumenic; Sf. Cuv. Olimpiada și Eupraxia
- 26 M Sf. Sfințit Mc. Ermolae; Sf. Mc. Paraschevi din Roma;
- 27 M †) Sf. Mare Mc. și Tămăduitor Pantelimon; Sf. Cuv. Antuza; Cuv. Manuel
- 28 J Sf. Ap. și diac: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena; Sf. Cuv. Pavel de la Xiropotamu
- 29 V Sf. Mc. Calinic, Veniamin și Mamant; Sf. Mc. Teodora cu filii săi
- 30 S Sf. Ap. Sila, Silvan, Crescent, Epenet și Andronic; Sf. Sfințit Mc. Valentin, ep. Umbriei
- 31 D **Înainte-prăznuirea scooterii Sf. Cruci; Sf. și Dreptul Evdochim; Sf. și Dreptul Iosif din Arimateea (Lăsatul secolului pentru Postul Adormirii Maicii Domnului)**
Duminica a 7-a după Rusalii (Vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum); Ap. Romani 15,1-7; Ev.Matei 9,27-35 glas 6, voscr.7

2022			АВГУСТ	31 ден
Д	Н	С	ЖИТАР	
П	1	19	Преп. Макрина; преп. Диј Антиохиски	
В	2	20	Св. пр. Илија – Илинден; преп. З Пречистански мч-ци	
С	3	21	Св. пр. Езекиил; преп. Симеон Јуродив и Јован Соподвижник	
Ч	4	22	Св. Марија Магдалина; свешт-мч. Фока; преп. Корнилиј	
П	5	23	Св. мч-ци Трофим, Теофил и др.; св. свешт-мч. Аполинариј	○
С	6	24	Св. мч-ка Христина; св. мч-ци Борис и Глеб	
Н. 8 по Педесетница; Гл. 7; В. Ев. 8; Лит.: 1 Кор 1, 10-18; Мт 58				
Н	7	25	Успение на св. Ана; св. Олимпијада; преп. Евпраксија	
П	8	26	† Преп. мч-ка Параксева (Петка) Римјанка	
В	9	27	Св. Климент Охридски; св. Седмочисл.; св. вмч. Пантелејмон	
С	10	28	Св. ап-ли Прохор, Никанор, Тимон и Пармен	
Ч	11	29	Св. мч. Калиник; св. мч-ка Серафима	
П	12	30	Св. ап-ли Сила, Силуан, Кристен, Епенет и Андроник	○
С	13	31	Св. Евдоким; св. Јосиф Ариматејски (Богородични поклади)	
Н. 9 по Педесетница; Гл. 8; В. Ев. 9; Лит.: 1 Кор 3, 9-17; Мт 59				
Н	14	1	Пренес. на моштите на св. Климент Охрид. (Богородичен пост)	
П	15	2	Пренес. на моштите на св. архијакон и првомч. Стефан	
В	16	3	Св. Саломија; преп. Исакиј; преп. Антониј Римјанин	
С	17	4	Св. 7 Ефески отроци; преп. Евдокија Персиска	
Ч	18	5	Претпраз. на Преображение; св. мч. Евсигнij; св. Нона	
П	19	6	Преображение на Господ Исус Христос	○
С	20	7	Преп. мч. Дометиј; св. мч-ци Марин и Астериј	
Н. 10 по Педесетница; Гл. 1; В. Ев. 10; Лит.: 1 Кор 4, 9-16; Мт 72				
Н	21	8	Св. мч-ци Спасо Радовишки и Тријандафил Солунски	
П	22	9	Св. ап. Матиј; св. мч. Антониј; св. мч-ци Јулијан, Маркијан и др.	
В	23	10	Св. мч. Лаврентиј и др.; св. Ирон; св. свешт-мч. Сикст Рим.	
С	24	11	Св. мч. Евпал; св. Нифонт Цариград.; св. мч-ка Сузана	
Ч	25	12	Св. мч-ци Аникита и Фотиј; св. свешт-мч. Александар	
П	26	13	Оддание на Преображение; преп. Максим Исповедник	
С	27	14	Претпраз. на Успение; св. пр. Михеј II; св. свешт-мч. Маркел	○
Н. 11 по Педесетница; Гл. 2; В. Ев. Лк 1, 39-49, 56; Лит.: 1 Кор 9, 2-12; Мт 77				
Н	28	15	Успение на Пресвета Богородица – Голема Богородица	
П	29	16	† Нерак. образ на Господ Исус Христос; † преп. Јоаким Осогов.	
В	30	17	Св. мч. Мирон презвитер; преп. Илија Калабриски	
С	31	18	† Преп. Јован Рилски; св. мч-ци Флор и Лавр Илијски	

AUGUST (31 zile) ziua 13 ore, noaptea 11 ore

- 1 L Scoaterea Sf. Cruci; Sf. 7 frați Mc. Macabei și maica lor Solomonii; Dreptul Eleazar (*Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului*)
- 2 M Aducerea moaștelor Sf. Întâi Mc. și Arhid. Stefan; Dreptul Gamaliel; Binecredinciosul împărat Justinian cel Mare
- 3 M Sf. Cuv. Isaachie, Dalmat și Faust; Sf. Mironosită Salomeea; Sf. Cuv. Teodora din Tesalonică
- 4 J Sf. 7 tineri din Efes; Sf. Mc. Tatuil; Aducerea moaștelor Cuv. Mc. Evdochia
- 5 V Înainte-prăznuirea Schimbării la Față a Domnului;
†) Sf. Cuv. Ioan Iacob de la Neamț Sf. Mc. Evgigne; Sf. Nona mama Sf. Ier. Grigorie Teologul; Sf. Ier. Fabian, ep. Romei
- 6 S (†) Schimbarea la Față a Domnului (*Pobrejenia*) (*Dezlegare la pește*)
- 7 D (†) Sf. Cuv. Teodora de la Sihla; (†) Sf. Cuv. Pafnutie-Pârvu Zugravul; Sf. Cuv. Mc. Dometie Persul; Sf. Ier. Narcis, arhiep. Ierusalimului; Sf. Irina împărăteasa; Sf. Cuv. Nicanor
- Duminica a 8-a după Rusalii (*Înmulțirea pâinilor*); Corinteni 1, 10-17; Matei 14, 14-22; glas 7, voscru. 8
- 8 L Sf. Emilian Mărt. ep. Cizicului; Sf. Miron, ep. Cretei
- 9 M Sf. Ap. Matia; Sf. 10 Mc. Mărt. care au pătimit pentru icoana lui Hristos; Sf. Mc. Antonin
- 10 M Sf. Mc. Laurentiu arhid.; Sf. Sfințit Mc. Xist, ep. Romei; Sf. Mc. Ipolit
- 11 J (†) Sf. Ier. Nifon, Patr. Constantinopolului; Sf. M. Mc. Evplu, arhid.
- 12 V Sf. Mc. Fotie, Anichit, Pamfil și Capiton; Sf. Cuv. Palamon
- 13 S Odovania Praznicului Schimbării la Față a Domnului; Mutarea moaștelor Sf. Cuv. Maxim Mărt.; Sf. Cuv. Dorotei și Dositei
- 14 D Înainte-prăznuirea Adormirii Maicii Domnului; Sf. Proroc Miheia
- Duminica a 9-a după Rusalii (*Umblarea pe mare - potolirea furtunii*); Ap. 1 Corinteni 3, 9-17; Ev. Matei 14, 22-34; glas 8, voscru. 9
- 15 L (†) Adormirea Maicii Domnului
- 16 M Aducerea Sf. Mahrame a Domnului din Edesa la Constantinopol;
†) Sf. Martiri Brâncoveni: Constantin Voievod cu cei 4 fii ai săi: Constantin, Stefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache; † Sf. Cuv. Iosif de la Varatec; Sf. Mc. Diomid
- 17 M (†) Sf. Gheorghe Pelerinul; Sf. Mc. Miron preotul, Straton și Ciprian
- 18 J Sf. Mc. Flor, Lavru, Polien, Ermi, Serapion și Leon
- 19 V Sf. Mc. Andrei Stratilat, Timotei, Agapie și Tecla
- 20 S Sf. Proroc Samuel; Sf. Mc. Sever, Eliodor și Teoharie
- 21 D Sf. Ap. Tadeu; Sf. Mc. Vasa cu fiii ei; Sf. Mc. Donat diac., Romul pr., Silvan diac. și Venust
- Duminica a 10-a după Rusalii (*Vîndecarea lunaticului*); Ap. 1 Corinteni 4, 9-16; Ev. Matei 17, 14-23; glas 1, voscru. 10
- 22 L Sf. Mc. Agatonice, Antuza, Zotic, Irineu și Or
- 23 M Odovania Praznicului Adormirii Maicii Domnului; Sf. Mc. Lup; Sf. Sfințit Mc. Irineu, ep. de Lugdunum
- 24 M Sf. Sfințit Mc. Eutiehie și Cosma Etolianul ; Sf. Mc. Tation
- 25 J Aducerea moaștelor Sf. Ap. Bartolomeu; Sf. Ap. Tit
- 26 V Sf. Mc. Adrian și Natalia, soția sa; Sf. Mc. Atic
- 27 S Sf. Cuv. Pimen cel Mare; Sf. Mc. Fanurie și Sf. Ier. Osie, ep. Cordobei; Sf. Mc. Eutalia
- 28 D Sf. Cuv. Moise Etiopianul; Dreptul Iezechia; Sf. Mc. Diomid și Lavrentie; Sf. Prorocița Ana, fiica lui Fanuel
- Duminica a 11-a după Rusalii (*Pilda datornicului nemilostiv*); Ap. 1 Corinteni 9, 2-12; Ev. Matei 18, 23-35; glas 2, voscru. 11
- 29 L (†) Tăierea Capului Sf. Proroc Ioan Botezătorul (*Post*)
- 30 M (†) Sf. Ier. Varlaam, mitr. Moldovei și Sf. Ier. Ioan de la Râșca și Secu, ep. Romanului; Sf. Ier. Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, patriarhii Constantinopolului
- 31 M Punerea în răci a cinstitului brâu al Maicii Domnului; Sf. Mc. Andrei, Iracle, Faust și Mina

2022

СЕПТЕМВРИ

30 дена

Д	Н	С	ГРОЗДОБЕР
Ч	1	19	Св. мч. Андреј Стратилат; преп. Теофан Македонски
П	2	20	Св. пр. Самуил; св. мч-ци Севир, Мемнон и др.
С	3	21	Св. ап. Тадеј; св. мч-ца Васа Солунска; преп. Аврамиј

Н. 12 по Педесетница; Гл. 3; В. Ев. 1; Лит.: 1 Кор 15, 1-11; Мт 79

Н	4	22	Св. мч-ци Агатоник, Зотик, Зинон и др.; св. мч-ка Антуса
П	5	23	Оддание на Успение; св. Иринеј Лионски; св. Виктор
В	6	24	Св. свешт-мч. Евтихиј; св. мч. Татион; св. мч-ка Сира
С	7	25	Пренес. на моштите на св. ап. Вартоломеј; св. ап. Тит
Ч	8	26	Св. мч-ци Адријан и Наталија; преп. Титој; Празник на РМ
П	9	27	† Преп. Пимен Велики; св. мч. Фануриј; св. Осиј Кординупски
С	10	28	Преп. Мојсеј Мурин; св. Сава Крипецки; пророчица Ана

Н. 13 по Педесетница; Гл. 4; В. Ев. 2; Лит.: 1 Кор 16, 13-24; Мт 87

Н	11	29	Отсекување на главата на св. Јован Крестител (пост)
П	12	30	Преп. Христофор Римјанин; преп. Фантин Солунски
В	13	31	Полож. на појасот на Пресв. Богородица; св. Кипријан Картаг.
С	14	1	Св. Симеон Столпник; прав. Исус Навин; Црковна нова година
Ч	15	2	Св. мч. Мамант; св. Јован Постник; прав. Елеазар
П	16	3	Св. свешт-мч. Антим Никомидиски; св. мч-ка Василиса
С	17	4	Св. свешт-мч. Вавил; пророк и богоидец Мојсеј

Н. 14 по Педесетница; Гл. 5; В. Ев. 3; Лит.: 2 Кор 1, 21-2, 4; Мт 89

Н	18	5	Св. пр. Захариј и праведна Елисавета
П	19	6	Спомен на чудата на св. арх. Михаил; св. мч. Евдоксиј и др.
В	20	7	Претпр. на Рожд. на Пресв. Богородица; преп. Касијана
С	21	8	Рождество на Пресвета Богородица – Мала Богородица
Ч	22	9	Св. прав. богоотци Јоаким и Ана; св. Никита угодник Божји
П	23	10	Св. мч-ки Минодора, Митродора и Нимфодора
С	24	11	Преп. Теодора Александриска; преп. Силуан Атонски

Н. 15 по Педесет. (пред Воздвижение); Гл. 6; В. Ев. 4; Лит.: Гал 6, 11-18; Јн 9

Н	25	12	Одд. на Рожд. на Пресв. Богородица; св. свешт-мч. Автоном
П	26	13	Претпраз. на Крстовден; св. свешт-мч. Корнилиј Стотник
В	27	14	Воздвижение на Чесниот Крст – Крстовден (пост)
С	28	15	† Св. вмч. Никита; преп. Филотеј
Ч	29	16	Св. вмч-ка Ефимија; преп. Доротеј; св. Људмила Чешка
П	30	17	† Св. мч-ки Вера, Надеж и Љубов и мајка им Софија

SEPTEMBRIE (30 zile) ziua 12 ore, noaptea 12 ore

- 1 J † Începutul anului bisericesc ; † Sf. Cuv. Dionisie Exiguul cel Smerit; Sf. Cuv. Simeon Stălpnicul și Sf. Cuv. Marta, mama sa; Sf. 40 de Mucenite din Adrianopol; (*Tedeum*)
- 2 V Sf. Mc. Mamant; Sf. Ier. Ioan Postitorul, patr. Constantinopolului
- 3 S Sf. Sfințit Mc. Antim, ep. Nicomidej; Sf. Cuv. Teocist; † Sf. Cuv. Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara
- 4 D Sf. Sfințit Mc. Vavila, ep. Antiohiei; Sf. Proroc Moise; Sf. Mc. Petroniu
Duminica a 12-a după Rusalii (*Tânărul cel bogat*); Ap. 1, Corinteni 15, 1-11. Ev. Matei 19, 16-26; glas 3. vosc. 1
- 5 L † Sf. Proroc Zaharia și Dreapta Elisabeta, părintii Sf. Ioan Botezătorul; Sf. Mc. Urban
- 6 M † Pomenirea minunii Sf. Arhanghel Mihail în Colose; Sf. Mc. Eudoxie; Sf. Mc. Macarie
- 7 M Înainte-prăznuirea Nașterii Maicii Domnului; Sf. Mc. Sozont; † Sf. Cuv. Simeon și Amfilohie de la Pângărați
- 8 J (†) Nașterea Maicii Domnului
- 9 V Sf. și Dreptii dumnezeieski părintii Ioachim și Ana; † Sf. Cuv. Chiriac de la Tazlău; † Sf. Cuv. Onufrie de la Vorona; Sf. Părintii de la Sinodul al III-lea Ecumenic
- 10 S Sf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nymfodora; Sf. Pulheria, împărăteasa
- 11 D Sf. Cuv. Teodora din Alexandria; Sf. Cuv. Eufrosin bucătarul
Duminica dinaintea Înălțării Sf. Cruci (*Convorbirea lui Iisus cu Nicodim*); Ap. Galateni 6, 11-18; Ev. Ioan 3, 13-17; glas 4, vosc. 2
- 12 L Odovania Praznicului Nașterii Maicii Domnului; Sf. Mc. Avtonom, Macedonie și Teodul
- 13 M Înainte-prăznuirea Înălțării Sf. Cruci; † Tânărul Bisericăi Învierii din Ierusalim; Sf. Sfinții Mc. Corneliu Suteșul și Ciprian, episc. Cartaginei; † Sf. Cuv. Ioan de la Prislop; Sf. Mc. din Dobrogea: Macrobie, Gordian, Ilie, Zotic, Lucian și Valerian
- 14 M (†) Înălțarea Sf. Cruci (Post)
- 15 J † Sf. Ier. Iosif cel Nou de la Partoș mitr. Banatului; † Sf. M. Mc. Nichita; † Sf. Ier. Visarion, arhiep. Larisel
- 16 V Sf. Mare Mc. Eufimia; Sf. Mc. Meletina și Ludmila
- 17 S † Sf. Ier. Dionisie, ep. Cetății Albe-Ismail; Sf. Mc. Sofia și fiicele sale: Pistis, Elpis și Agapis
- 18 D Sf. Eumenie, ep. Gortinei; Sf. Mc. Ariadna și Castor
Duminica după Înălțarea Sf. Cruci (*Luarea Crucii și urmarea lui Hristos*); Ap. Galateni 2, 16-20; Ev. Marcu 8, 34-38; 9, 1; glas 5, vosc. 3
- 19 L Sf. Mc. Trofim, Savatie și Dorimedont
- 20 M Sf. Mari Mc. Eustatie și soția sa Teopista cu cei doi fii: Agapie și Teopist
- 21 M Odovania Praznicului Înălțării Sf. Cruci; Sf. Ap. Codrat; Sf. Proroc Iona
- 22 J † Sf. Ier. Mc. Teodosie de la M-rea Brazi, mitr. Moldovei; Sf. Sfințit Mc. Foca ep. de Sinope; Sf. Mc. Martin
- 23 V Zămislirea Sf. Proroc Ioan Botezătorul; Sf. Cuv. Xantipa și Polixenia
- 24 S Sf. Întâia Mc., întocmai cu apostoli, Tecla; Sf. Cuv. Siluan Athonitul; Cuv. Coprie
- 25 D Sf. Cuv. Eufrosina; Sf. Cuv. Pafnutie Egipceanul; Sf. Cuv. Serghie de la Radonej
Duminica a 18-a după Rusalii (*Pescuirea minunată*); Ap. 2 Corinteni 9, 6-11; Ev. Luca 5, 1-11; glas 6, vosc. 4
- 26 L † Mutarea Sf. Ap. și Ev. Ioan; † Sf. Voievod Neagoe Basarab; Dreptul Ghedeon; Sf. Mc. Hira
- 27 M † Sf. Ier. Martir Antim Ivireanul mitr. Tării Românești; Sf. Mc. Calistrat și Epiphania
- 28 M † Sf. Cuv. Hariton Mărt.; Sf. Proroc Baruh; Sf. Cuv. Neofit Zăvorătul din Cipru; Sf. Mc. Pimen
- 29 J Sf. Cuv. Chiriac Sihastrul; Sf. Mc. Gudelia, Trifon și Petronia
- 30 V Sf. Ier. Grigorie Luminătorul, arhiep. Armeniei; Sf. Mc. Ripsimia și Gaiani

Друштвото на Македонците од Романија купува традиционални македонски објекти односно објекти како: народни носии (чорапи, елеци, кошули, опинци, појаси, фоти и слично) објекти за домакинството (разбој за ткаење, килими, рачни работи везени, чејз и сл) како и мал и голем традиционален намештај од домакинството на македонците (сандак за чеиз, кебиња, маси, столици и слично). Повеќе информации можете да најдете во просториите на Друштвото во Букурешт, ул. Томас Масарик, бр.29, сек.2, телефон за врски 021-212.09.22 или 0722.251.947.

Редакција

Asociația Macedonenilor din România achiziționează diverse obiecte tradiționale macedonene, cum ar fi: costume tradiționale (ciorapi, ilicuri, cămăși, opinici, bete, fote, etc.), obiecte de uz casnic (război de țesut, chilimuri, covoare, pături, etc.), precum și mic și mare mobilier tradițional gospodăriilor macedonene (ladă de zestre, paturi, mese, scaune și altele). Mai multe informații pot fi aflate la sediul din București, strada Thomas Masaryk, nr. 29, sector 2, telefoane de contact: 021-212.09.22 sau 0722.251.947.

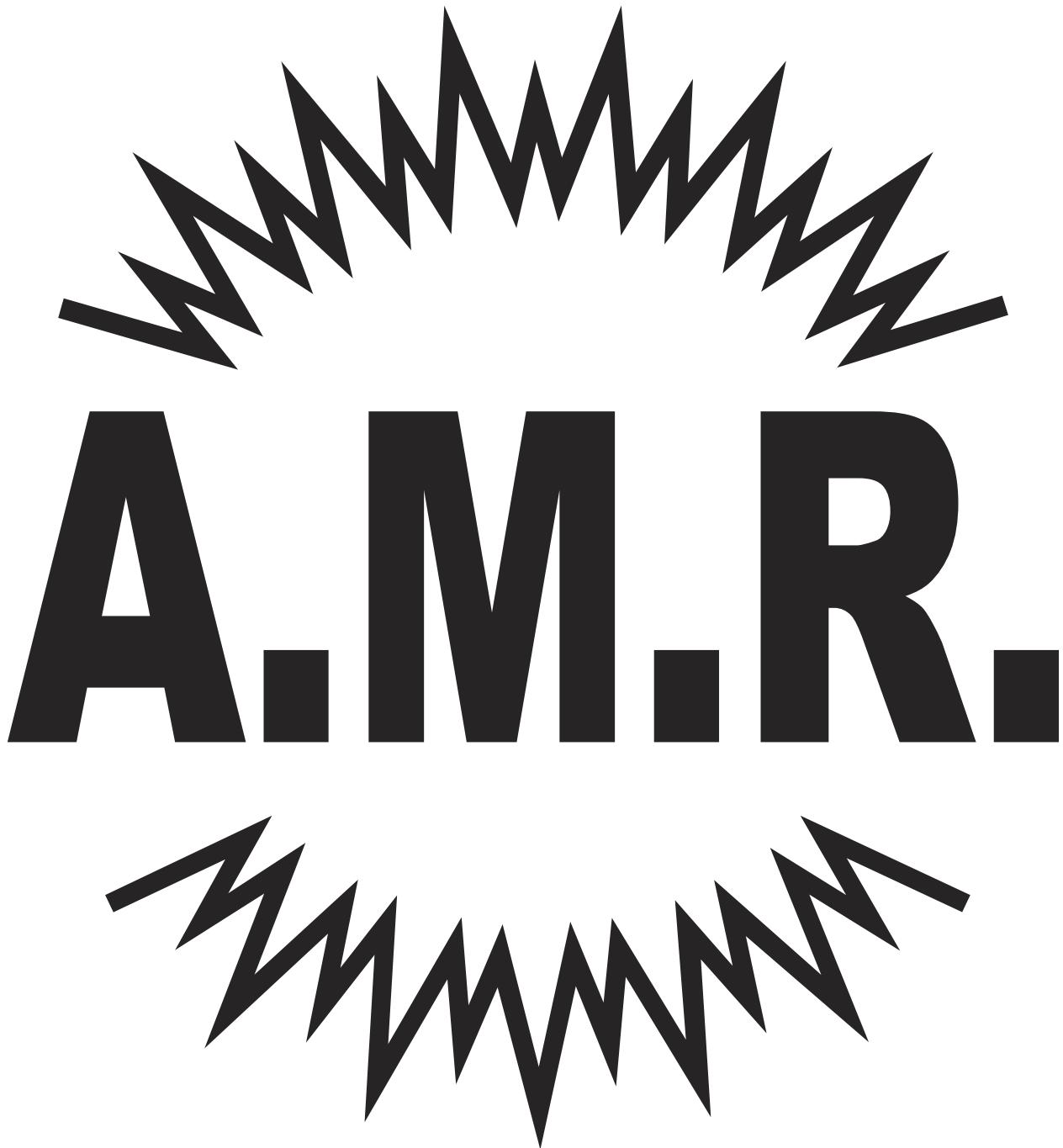
Redacția

СОНȚИНУТ :

Автокефалност и давање на томосот	2 - 7
Ден на Хероите	7 - 8
Активности ДМР Темишвар	8 - 12
Македонски Манастири	12 - 19
Галичник	19 - 23
Свадбата од Галичник	23 - 25
Фолклорен камп Охрид	25 - 29
Александар Македонски	29 - 39
Фолклорен камп 2022	39 - 42
Свети Илија	42 - 45
Проетника 2022	45 - 50
Ансамблот Сонце	51 - 53
Саеми на книга ДМР	53 - 54
8 ми Септември	54 - 55
Православен календар	56 - 58
Огласи	59

СОДРЖИНА

Autocefalie și acordarea tomusului	2 - 7
Ziua Eroilor	7 - 8
Actiuni AMR Timișoara	8 - 12
Mănăstiri macedonene	12 - 19
Galichnik	19 - 23
Nunta din Galichnik	23 - 25
Tabăra de folclor Ohrid	25 - 29
Alexandru Macedon	29 - 39
Tabăra de folclor 2022	39 - 42
Sfântul Ilie	42 - 45
Proetnica 2022	45 - 50
Ansamblul Sonțe	51 - 53
Târgurile de carte AMR	53 - 54
8 Septembrie	54 - 55
Calendar orthodox	56 - 58
Anunțuri	59

Publicație editată de Asociația Macedonenilor din România, cu sprijinul Guvernului României - Departamentul pentru Relații Interetnice din cadrul Secretariatului General al Guvernului României

Публикација издадена од Друштвото на Македонците во Романија—со подршка на Владата на Романија - Сектор за меѓуетнички односи во рамките на Генералниот секретаријат на Владата на Романија

ISSN: 1582-831x

COMITETUL DE REDACȚIE

Redactor Sef: Mihajlov Marjan
Redactor: Rogobete Cristescu Laura Elen
Corector: Todorovski Katerina
Tehnoredactare computerizată: Rogobete Cristescu Laura Elen
contact@asociatia-macedonenilor.ro

www.asociatia-macedonenilor.ro
Facebook: Asociatia Macedonenilor din Romania

SEDIUL SOCIAL AL ASOCIAȚIEI:
București, sector 2, strada Thomas Masaryk, nr. 29
Telefon: 0374-951.911
contact@asociatia-macedonenilor.ro

AU COLABORAT LA REALIZAREA ACESTUI NUMĂR:

- Breza Lucian Cristea
- Breza Delia
- Dănescu Ana
- Gabroveanu Lucia
- Ghimboasa Violeta Patricia
- Pirvulescu Elena Daniela
- Simeria Daniel
- Simeria Oana